

Onsdag den 7. februar 2018 (D)

57. møde

Onsdag den 7. februar 2018 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Pia Adelsteen (DF)

Er ministeren indstillet på at lukke nærpolitiet i Frederikssund og Helsingør og centralisere i Hillerød, og hvad vil det i givet fald betyde for responstiden for eksempelvis Skibby, Frederikssund og Helsingør?

(Spm. nr. S 458 (omtrykt). Medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)).

2) Til justitsministeren af:

Pia Adelsteen (DF)

Hvad vil ministeren gøre for at sikre en ordentlig betjening af borgerne i Hornsherred og Helsingør, hvis ministeren vælger at lukke nærpolitiet i Frederikssund og Helsingør?

(Spm. nr. S 459 (omtrykt). Medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)).

3) Til justitsministeren af:

Marlene Harpsøe (DF)

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at Nordsjællands Politi har fremlagt et forslag vedrørende en omstrukturering af politikredsen, der betyder, at Frederikssund og Helsingør ikke længere er udkørselssted for politiets udrykningskøretøjer?

(Spm. nr. S 478 Medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)).

4) Til justitsministeren af:

Marlene Harpsøe (DF)

Hvilke overvejelser gør ministeren sig i forhold til centralisering af politiet i forhold til at opretholde trygheden i yderområder? (Spm. nr. S 479 Medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)).

5) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Vil ministeren arbejde for et mere lokalt forankret politi med fokus på nærpoliti og landbetjente? (Spm. nr. S 498).

6) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvad vil regeringen gøre for at begrænse problemerne i Kriminalforsorgen med den aktuelle overbelægning? (Spm. nr. S 499).

7) Til justitsministeren af:

Karina Adsbøl (DF)

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at kommunerne på eget initiativ kun kan opsætte kameraer, hvis det er i forbindelse med beskyttelse af offentlig ejendom såsom skoler, daginstitutioner, rådhuse, busser og biblioteker for at forebygge kriminalitet, men de ikke kan det på f.eks. en kommunalt drevet parkeringsplads, medmindre politiet giver tilladelse til det, og agter ministeren at ændre loven, så kommunerne får større råderum til frit at vælge, hvor kameraerne skal opsættes?

(Spm. nr. S 502. Medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)).

8) Til finansministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF)

Synes ministeren, at en finanspolitisk union i EU er en god idé, og vil oprettelsen af en finanspolitisk union påvirke ministerens opbakning til dansk medlemskab af euroen? (Spm. nr. S 490).

9) Til finansministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at EU skal have sin egen finansminister, der kommer til at diktere hele EU's økonomiske fremtidige udvikling?

(Spm. nr. S 492).

10) Til erhvervsministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Synes ministeren, at det gavner dansk værftsindustri, at Danmark har opstillet en hel masse »snubletråde«, som andre EU-lande ikke bruger, når staten skal afgive ordre på nye fartøjer, i form af en 10-årsregel plus materiale på flere sprog osv.? (Spm. nr. S 493).

11) Til erhvervsministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Vil ministeren arbejde for, at alt udbudsmateriale bliver renset for ekstraordinære, unødvendige og bureaukratiske regler, der kun synes at have det ene formål at udelukke dansk værftsindustri fra at producere til deres eget hjemmemarked? (Spm. nr. S 494).

12) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Eva Flyvholm (EL)

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at forskere oplever, at ytringsfriheden er svækket, og at ministerier og myndigheder ændrer i deres rapporter? (Spm. nr. S 497).

13) Til sundhedsministeren af:

Andreas Steenberg (RV)

Mener ministeren, det er rimeligt, at sundhedspersoner, der oplever en såkaldt midlertidig virksomhedsindskrænkelse eller autorisationsfratagelse, skal gå i flere år uden mulighed for at få sagen prøvet ved en anden instans?

(Spm. nr. S 480, skr. begr.).

14) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S)

Mener ministeren, at det er rimeligt over for landets elever at ændre prøvebekendtgørelsen, 3 måneder før afgangsprøverne skal aflægges?

(Spm. nr. S 489).

15) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Jesper Kiel (EL)

Vil ministeren arbejde for, at der etableres sikre forhold for cyklister på den statslige vejstrækning mellem Ollerup og Svendborg, og mener ministeren, at staten bør afsætte anlægsmidler, som kan sikre, at der etableres cykelsti på strækningen?

(Spm. nr. S 496, skr. begr.).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Lovforslag nr. L 135 (Forslag til lov om sikkerhed i net- og informationssystemer i transportsektoren) og

Lovforslag nr. L 136 (Forslag til lov om ændring af lov om trafikselskaber. (Individuel handicapkørsel for blinde og stærkt svagsynede)).

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Lovforslag nr. L 137 (Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget, lov om kommunale og regionale valg og lov om kommunernes styrelse. (Reform af valgbarhedsområdet)).

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Lovforslag nr. L 138 (Forslag til lov om ændring af lov om social pension, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, pensionsbeskatningsloven og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Skærpede krav til optjening af folkepension og førtidspension, hurtigere udbetaling af tillæg for opsat pension m.v.)).

Forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Lovforslag nr. L 139 (Forslag til lov om sikkerhed i net- og informationssystemer for operatører af væsentlige internetudvekslingspunkter m.v.).

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 140 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og integrationsloven. (Opholdstilladelse ved pensionering til tidligere ansatte ved herværende internationale organisationer m.v.)) og

Lovforslag nr. L 141 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Smidigere regler for bibeskæftigelse og frivilligt arbejde for udenlandske arbejdstagere m.v)).

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Lovforslag nr. L 142 (Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Skærpelse af straffen for grov vold)).

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Lovforslag nr. L 143 (Forslag til lov om krav til sikkerhed for netog informationssystemer inden for sundhedssektoren).

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Lovforslag nr. L 144 (Forslag til lov om net- og informationssikkerhed for domænenavnssystemer og visse digitale tjenester).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Jeg skal meddele, at det under nr. 12 opførte spørgsmål, spørgsmål nr. S 497, til uddannelses- og forskningsministeren af Eva Flyvholm udgår af dagsordenen grundet sygdom. Spørgsmålet overgår til skriftlig besvarelse.

Jeg skal meddele, at det under nr. 13 opførte spørgsmål, spørgsmål nr. S 480, til sundhedsministeren af Andreas Steenberg udgår af dagsordenen efter ønske fra spørgeren.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til justitsministeren af fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:03

Spm. nr. S 458 (omtrykt)

1) Til justitsministeren af:

Pia Adelsteen (DF) (medspørger: **Peter Kofod Poulsen** (DF)): Er ministeren indstillet på at lukke nærpolitiet i Frederikssund og Helsingør og centralisere i Hillerød, og hvad vil det i givet fald betyde for responstiden for eksempelvis Skibby, Frederikssund og Hel-

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Der er en medspørgeren, skal jeg sige, hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:03

Pia Adelsteen (DF):

singør?

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Er ministeren indstillet på at lukke nærpolitiet i Frederikssund og Helsingør og centralisere i Hillerød, og hvad vil det i givet fald betyde for responstiden for eksempelvis Skibby, Frederikssund og Helsingør?

Kl. 13:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for det. Jeg vil begynde med at slå helt fast, at det, jeg arbejder for hver dag som justitsminister, er, at borgerne oplever et synligt og et nærværende politi, der er til stede i lokalområdet, et politi, der gør alt, hvad der er tænkelig muligt, for at skabe tryghed for borgerne.

Jeg har forstået, at ledelsen i Nordsjællands Politi i sidste uge præsenterede den fremtidige organisering af kredsen for kredsrådet i Nordsjælland, og vil gerne sige helt tydeligt, at det er min klare forventning, at Nordsjællands Politi sikrer, at omorganiseringen vil betyde en bedre betjening af borgerne, ikke en dårligere betjening. Den nye organisering ændrer ikke ved, at der fortsat vil være stationer i Helsingør, Frederikssund, Hillerød og Gentofte, ligesom jeg kan forstå, at ekspeditionerne vil være åbne for borgerne i samme omfang som hidtil. Desuden har jeg forstået, at der fortsat vil være udkørselssteder i Helsingør, Hillerød og Gentofte.

Jeg hæfter mig også ved, at Nordsjællands Politi vil styrke arbejdet med forebyggelse og nærhed og bl.a. gøre det, ved at hver kommune får en såkaldt områdebetjent, og derfor vil jeg også gøre opmærksom på, at de skriverier, der har været i pressen på baggrund af en arbejdsrapport fra Nordsjællands Politi, altså ikke afspejler, hvordan man er endt med at organisere kredsen. Jeg ved, at der har været en dialog mellem politidirektøren og borgmestrene, og at der har været holdt møder i kredsrådet, og det er sådan set vigtigt for mig, at det er sådan, at vores politi arbejder i tæt dialog og kontakt med deres lokalområde.

Så vil jeg afslutningsvis bemærke, at det siger sig selv, at politiet skal rykke hurtigt ud, når borgerne har brug for politiets hjælp, det gælder i hele landet, og derfor følger vi i politiforligskredsen udviklingen tæt, herunder hvordan responstiderne udvikler sig på tværs af landet og dermed naturligvis også i Nordsjælland.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, fru Pia Adelsteen.

Kl. 13:05

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det, og tak for svaret til justitsministeren. Jeg stillede spørgsmålene i sidste uge, hvor de blev trukket, så jeg er klar over, at Helsingør er røget ud, men når jeg spørger, er det jo, fordi der er en lidt speciel – hvad kan man sige – dårlig infrastruktur i Nordsjælland og specielt i Frederikssund Kommune, hvor man har hele Hornsherred. Det betyder, at når politiet skal ud på udrykning – eller ambulancer for den sags skyld – skal de over en gammel bro fra 1935, en gammel klapbro, og man må da håbe, at de kan ringe til brovagten, så broen ikke går op, når de skal over, for ellers går der rigtig lang tid.

Det er også derfor, at jeg spørger ind til responstiden, for hvis man bor i Skibby, som nok ligger 20-22 km fra Frederikssund, er der immer væk en lang vej i forvejen fra Frederikssund, og nu bliver den så endnu længere, hvis udrykningen skal komme fra Hillerød. Det er derfor, at jeg også spørger ind til responstid, fordi det må jo nødvendigvis have en betydning, og det håber jeg at ministeren sådan lige kan uddybe.

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:06

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Responstiden er jo altid et produkt af det, der er sket, fordi det jo er sådan noget, der er meget svært at regne ud, på den måde at forstå, at har man tre patruljer, der kører i et vist geografisk område, og hvis

så ulykken sker eller folk får brug for politiet tilfældigvis lige tæt på, hvor patruljen er, får vi en meget kort responstid. Er patruljen længere væk, får vi en længere. Det, der er vigtigt, er jo, at i stedet for, at alle patruljerne normalt skal køre ud, kunne det jo være, at ved at man ikke bandt dem så meget, kunne man være heldig, at responstiden kunne komme ned, fordi det er patruljer, der er ude hele tiden. Men det kan vi jo først sige, når vi har set resultaterne af det. Det er jo svært på forhånd at sige, hvordan responstiderne vil være.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, fru Pia Adelsteen.

Kl. 13:07

Pia Adelsteen (DF):

Det er jo helt rigtigt, men så skal jeg måske stille spørgsmålet lidt anderledes og spørge: Betyder det, at der fremover vil være en fast patruljering i Hornsherred? For der er jo næsten noget, der tyder på det. Uanset hvordan man vender og drejer det, er der stadig væk langt fra Hillerød til Skibby – der er 35 km. Det betyder, at hvis der ikke er en fast patrulje i Hornsherred, så vil der for borgerne i Skibby nødvendigvis gå umådelig lang tid, før der kommer nogen, næsten uanset hvad der sker, og det er jo det, jeg er bekymret for.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:07

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det kan jeg godt forstå. Det her er jo sådan en generel diskussion, der er over hele landet, for vi har på baggrund af sidste politiforlig, hvor vi tilførte penge, men hvor vi også havde en del økonomi nedenunder, oplevet, at man har lavet tilpasninger i mange kredse. I mange kredse har man jo været udsat for, at der er lavet meget om. Altså, der er færre steder, og nu er der så et sted mindre her. Men som jeg har forstået det, vil politiet fortsat være til stede i nærmiljøet, for lokalkendskabet er bare rigtig, rigtig vigtigt. Og jeg har hæftet mig ved, at Nordsjællands Politi vil styrke arbejdet med netop forebyggelse og nærhed, og man har også villet tilknytte områdebetjente i bl.a. nogle områder omkring Frederikssund.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så giver vi plads til en medspørger, hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:08

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. I Dansk Folkeparti har vi jo det klare og meget stærke ønske, at vi gerne vil have mere politi ud til danskerne, for det synes vi danskerne fortjener. Vi tror, at der ligger en meget stor kvalitet og tryghed i, at politiet er tæt på, at politiet er lokalt forankret i hele vores land, uanset om det har en forskelligartet geografi og befolkningstæthed. Derfor er vi selvfølgelig også meget bekymrede, hver gang vi hører, at politiet vil samle noget, og at politiet vil rykke noget væk, og særlig hvad angår det område, som min kollega, fru Pia Adelsteen, spørger ind til, nemlig Frederikssund, fordi vi jo ved, at Frederikssund faktisk er et af de steder, hvor vi i forligskredsen har holdt meget øje med responstiden, fordi responstiden er høj i det område. Når responstiden er høj, betyder det, at danskerne skal vente længe på hjælp, når de ringer og har et helt akut problem og har brug for politiets hjælp. Derfor er tiden heller ikke til de her eksperimenter, når det kommer til politiets arbejde.

Så jeg vil bare spørge justitsministeren, om man fra Nordsjællands Politis side kan garantere, at responstiden i Frederikssund ikke kommer til at stige, hvis man gennemfører de her påtænkte omrokeringer.

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:09

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det tror jeg vil være noget af en garanti at give, for uanset om man intet havde gjort i Nordsjælland, så ville ingen jo kunne vide, om responstiden ville stige eller falde. For det kommer igen an på, hvor kriminaliteten sker, i forhold til hvor patruljen er. Jeg er jo enig i, at vi skal have politiet så tæt på borgerne, som vi overhovedet kan. Det er godt, og det er vigtigt for vores samfund, og jeg synes også, at vi har en opgave her, som vi skal have kigget nærmere på.

Nordsjællands Politi har oplyst, at de igennem zonepatruljering og patruljeplanlægning vil arbejde for at sikre, at man har så korte responstider som muligt i hele kredsen, og jeg går selvfølgelig ud fra, at når man laver sådan noget her, så har de, der står bag det, også tænkt over, hvordan det skal føres ud i livet. Nu må vi jo følge det, men som udgangspunkt har jeg jo tillid til, at man løser sin opgave med de ressourcer, man har. Så må det være op til os herinde at holde øje med det, og hvis man ikke kan løse opgaven med de ressourcer, man har, så må vi jo kigge på, om tingene stemmer overens med hinanden.

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:10

Peter Kofod Poulsen (DF):

Den sidste ting er jeg enig med ministeren i, for vi har brug for en debat om, om der er de ressourcer, der skal til for at løse de problemer, som vi har en klar forventning om selvfølgelig bliver løst. Men jeg vil gerne spørge ministeren: Gør det ikke indtryk, når der er politibetjente, der udtaler i medierne, at de er fagligt bekymrede over det, der er lagt op til?

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:11

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det skal man altid lytte til. Jeg synes, at vi som politikere også skal passe på med, hvordan vi agerer her, for i en sammenhæng, hvor man laver noget om i en organisation, så mener jeg jo som princip, at det er noget, medarbejdere og ledelse selvfølgelig skal tale med hinanden om. Det er jo hele tiden en balance for os politikere, altså hvor dybt skal vi gå ned? Jo dybere, vi vil ned, jo tættere, vi vil på, og jo mere, vi vil styre det, desto flere helt, helt nye opgaver vil det selvfølgelig give os. Og jeg tror, hverken spørgeren eller jeg vil til at lave beredskabsplaner for de enkelte politikredse, for det tror jeg alligevel bliver for voldsomt.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Pia Adelsteen igen. Værsgo.

Kl. 13:12

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Blot til sidst: Jeg synes jo, at det er lidt interessant, når ministeren spørger, hvor dybt vi skal gå ned i materien. Det skal vi vel ud fra vores politiske holdning, og det er vel også derfor, at vi med regeringens hjælp på nuværende tidspunkt decentraliserer en masse arbejdspladser og trækker dem ud fra København for at få dem ud i provinsen, hvor de kan gøre mindst lige så god gavn, som de kan her i København.

Det samme må vel være tilfældet, når det gælder politiet. Politiet skal være der, hvor der er mennesker, og det er der jo netop også ude i de tyndtbefolkede områder eller der, hvor der er langt til stationerne

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er jeg helt enig i. Nu tror jeg bare, at det er vigtigt at minde om, at vi har haft nogle år her, hvor politiet har været dybt presset af en række opgaver. Så har jeg sagt, at det er gået ud over noget rundtom i hele landet, for når folk skyder i gaderne, rykker vi jo politiet derhen, hvor folk skyder. Nu skulle vi jo gerne med den opnormering, som regeringen og Dansk Folkeparti i fællesskab har aftalt, komme derhen, hvor vi får et politi, der er tættere på borgerne.

Når jeg siger det andet – altså det med, hvor meget vi skal ned i det – er det mere til det med, at vi, når vi har givet en økonomisk ramme, og hvis vi så ikke kan lide det, man udfører lokalt i den enkelte kreds, politisk skal tage det på os at gå ned og lave den enkelte planlægning og fordeling af tingene. Det synes jeg i hvert fald giver anledning til en lidt dybere diskussion.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det slut på det spørgsmål.

Det næste er også til justitsministeren af fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:13

Spm. nr. S 459 (omtrykt)

2) Til justitsministeren af:

Pia Adelsteen (DF) (medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre en ordentlig betjening af borgerne i Hornsherred og Helsingør, hvis ministeren vælger at lukke nærpolitiet i Frederikssund og Helsingør?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo at læse op.

Kl. 13:13

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Hvad vil ministeren gøre for at sikre en ordentlig betjening af borgerne i Hornsherred og Helsingør, hvis ministeren vælger at lukke nærpolitiet i Frederikssund og Helsingør?

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:13

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Som jeg også fastslog før, arbejder jeg for, at borgerne oplever et synligt og nærværende politi, der er til stede i lokalområdet. Og som

jeg redegjorde for i besvarelsen af spørgerens første spørgsmål, har ledelsen i vores Rigspoliti i sidste uge præsenteret kredsrådet i Nordsjælland for den fremtidige organisering af kredsen. Som sagt har Nordsjællands Politi oplyst, at den nye organisering ikke ændrer ved, at der fortsat vil være stationer i både Helsingør og Frederikssund, eller på, at ekspeditionerne vil være åbne for borgerne i samme omfang som tidligere. Det er min klare forventning, som jeg også sagde i min tidligere besvarelse, at man sikrer, at omstruktureringen betyder en bedre betjening af borgerne. Det skal selvfølgelig gælde alle borgere i politikredsen.

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pia Adelsteen.

Kl. 13:14

Pia Adelsteen (DF):

Der må jeg så indrømme, at der er noget, jeg ikke forstår, nemlig at politiet fjerner udkørslen et sted fra, men så fortsat forventer, at borgerne oplever samme eller bedre betjening. Det har jeg svært ved at forstå, specielt hvis de bor i Hornsherred. Nu vil jeg bare sige det. Jeg kunne så endda forstå det, hvis man lukkede for udkørslen i Gentofte, for der er trods alt kortere til en anden station, som der er udkørsel fra, end der er, når man bor i Hornsherred. Og der sker altså også kriminalitet i Hornsherred, desværre, men det gør der jo. Og det er også det, at folk har behov for, at der kommer politi, når de har haft indbrud osv. Så jeg er en lille smule forundret over, at man forventer en bedre eller den samme betjening af borgerne, som hvis man lukker for udkørsel der, hvor der trods alt er rimelig nærhed i forhold til selve Hornsherred.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og værsgo.

Kl. 13:15

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nu kan jeg ikke påstå sådan her på stående fod at kende det totale kriminalitetsbillede i hele den kreds, altså hvor man er mest presset, hvor der kommer flest opkald fra, og hvordan det i det hele taget ser ud. Jeg oplevede for nogle år siden, i min borgmestertid, en situation, hvor vi havde en diskussion med den lokale politidirektør: Kunne man f.eks. lukke ned for nattebetjeningen på en politistation? Det var vi flere kommuner der indvilligede i, selv om at det samlet set betød flere patruljer, der var kørende. Og det betød jo, at i stedet for at der sad nogle alene på en station, hvor de ikke måtte komme ud, så blev der flere penge til at have en ekstra patrulje ude. Det er noget af det, jeg synes er interessant, nemlig at se, hvordan det her kommer til at fungere. Men så kommer vi selvfølgelig længere ned i materien.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pia Adelsteen.

Kl. 13:16

Pia Adelsteen (DF):

Men så kunne jeg måske godt tænke mig at følge lidt op, for jeg er helt med på, at der kan være nogle omlægninger, som kan gøre, at tingene bliver bedre i de timer, hvor der sker noget, og hvor man virkelig har behov for politiet. Det har jeg stor forståelse for. Og det ved politiet sikkert også mere om, end jeg gør. Men man taler om at lukke en udkørselsstation i et område, hvor der trods alt er nogle udfordringer.

Altså, det er lige før, jeg vil invitere ministeren med ud at køre, for så kan vi tage en tur til Hillerød og så køre fra Hillerød til Frederikssund og videre til Skibby. Så tror jeg ministeren vil blive chokeret, både over den trafikale situation, men også over, hvor langt der egentlig er. Hvis vi er heldige, kan vi også opleve, at broen er oppe, og så kan vi bruge lidt ekstra tid på det. Men det er bare for ligesom at fortælle, at der altså er nogle udfordringer i nogle områder der.

K1 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, minister.

Kl. 13:17

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det skal vi så sandelig også tage alvorligt. Jeg har bare den tilgang til sådan noget her, at når vi i Folketinget har indgået et forlig – og vi laver jo hele tiden om på ting og sager – og vi har givet økonomi til de enkelte politikredse og politidirektører, så har de jo et ansvar for at få det til at hænge sammen bedst muligt. Der er en arbejdsgruppe, der har arbejdet med det, og man har så lavet om på det og nu lavet en endelig organisering. Medmindre jeg skal sidde og være operativ medarbejder i politiet, må jeg også stole på, at de mennesker tænker sig om, at de gør noget, der er fornuftigt. Vi må så holde øje med det her og se, hvilke konsekvenser det får. Jeg går ud fra, at de mennesker, vi har ansat til at lede vores politi ude i kredsene, sådan tænker sig om.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det er en medspørgers tur nu. Værsgo, hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:18

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Ministeren nævner helt konkret den flerårsaftale, der er lavet for politiet. Det er i hvert fald det, jeg lytter mig frem til, og derfor vil jeg bare spørge, om man forestiller sig, at den her omorganisering har noget at gøre med, at de skal spare penge i politikredsen. Er det, der er planen og målet, i virkeligheden, at man skal skrabe penge sammen til effektiviseringer andre steder, eller er det simpelt hen et spørgsmål om, at man bare vil noget mere for de samme penge? Det kunne jeg godt tænke mig at få belyst.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:18

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

I første omgang kunne det jo være interessant at stille det spørgsmål, så man kunne få det lidt mere uddybet. Jeg vil sådan set også gerne være med til, at vi får det uddybet lidt mere. Hvad er det, der er tankerne bag det? Jeg har jo bare konstateret, at der er nedsat en arbejdsgruppe og lavet en rapport, hvor man kigger på, hvordan man organiserer politiets arbejde bedst muligt, og det gør den enkelte politidirektør så. I folketingsgrupperne og i Folketinget sidder vi jo ikke normalt og afgør, hvordan inddelingen er i den enkelte kreds. Og det er også derfor, det selvfølgelig vil være meget naturligt, hvis vi på et forligskredsmøde kunne få det her gennemgået nøjere.

Hvis spørgeren stiller et skriftligt spørgsmål, kunne man også få et længere skriftligt svar på, hvad tankerne har været bag det. Men i bund og grund har jeg det sådan, at kredsene skal organiseres, så de drives bedst muligt og mest effektivt til gavn for borgerne. Det må være det, man sidder med.

Kl. 13:19 Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:19

Peter Kofod Poulsen (DF):

I Dansk Folkepartis folketingsgruppe oplever jeg, at det er noget, man rigtig gerne vil diskutere, også hvordan det hænger sammen ude i politikredsene, og gerne hvordan økonomien hænger sammen. Så det er selvfølgelig et spor, vi vil forfølge rigtig meget, for det skal vi have helt konkrete svar på.

Så vil jeg lige vende tilbage til det tilbud, som ministeren fik før, om at tage på en tur til Frederikssund. Jeg har allerede takket ja til fru Pia Adelsteens invitation, for jeg synes da, det kunne være spændende at se de her geografiske udfordringer, og hvordan man ifølge det, ministeren siger, kan løse opgaven meget bedre på en anden måde. Så jeg vil da gerne ud at køre, og nu vil jeg bare spørge ministeren, om han også vil med ud at køre.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:20

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg vil altid gerne ud at køre. Nu kender jeg i øvrigt godt Frederikssundsområdet, men man har jo altid godt af at blive frisket op, tror jeg. Jeg er faktisk kommet deroppe i politisk sammenhæng, så det kunne være, vi skulle finde ud af sådan en tur en dag. Men altså, sådan for at det hele ikke skal afhænge af min kalender, tror jeg, at vi sideløbende skal fortsætte med at snakke om at få det helt på plads, nemlig hvad der ligger bag organiseringen, og hvorfor man har gjort, som man har gjort. Det synes jeg da bare vi skal tage en helt åben drøftelse af.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det sidste omgang til fru Pia Adelsteen.

Kl. 13:21

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Jeg tror, jeg vil slutte af med to korte spørgsmål. Ministeren nævnte det her med områdebetjent. Betyder det, at man fremover vil få det, jeg i gamle dage kaldte en landbetjent, tilbage, for det er jeg helt sikker på at de vil blive rigtig glade for ude i Hornsherred, især i Skibby, hvor der er langt til politi. Er det det, man mener med en områdebetjent, eller hvad er det ellers, man mener? Og i forhold til patruljering vil jeg bare lige gentage mit spørgsmål: Kommer der en fast patruljering i Hornsherred?

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg skal ikke gå dybt ned i enkelthederne, for jeg vil ikke risikere at stå her og sige, at så gør vi lige det. For det ville nok kræve, at jeg havde kunnet forberede mig lidt bedre, på den måde at forstå, at jeg kunne vide disponeringen præcis. Mit indtryk er ikke sådan, at der nogle steder er faste patruljer, men at man til gengæld har patruljering bredt i kredsen. Og det er sådan set det, vi skal gøre på en måde, så vi sikrer, at man kommer bredt ud og bilerne er til stede, hvor de er. Så der er stadig væk tre udrykningssteder i Nordsjælland, og mon ikke de har tænkt sig godt om deroppe? Det må vi jo følge.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Det var slut på spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti. Og der er igen en medspørger, hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:22

Spm. nr. S 478

3) Til justitsministeren af:

Marlene Harpsøe (DF) (medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)): Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at Nordsjællands Politi har fremlagt et forslag vedrørende en omstrukturering af politikredsen, der betyder, at Frederikssund og Helsingør ikke længere er udkørselssted for politiets udrykningskøretøjer?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:22

Marlene Harpsøe (DF):

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at Nordsjællands Politi har fremlagt et forslag vedrørende en omstrukturering af politikredsen, der betyder, at Frederikssund og Helsingør ikke længere er udkørselssted for politiets udrykningskøretøjer?

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:22

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for det. Politiets organisering står ikke stille, fordi verden og kriminalitetsbillederne jo forandrer sig hele tiden, og det stiller hele tiden nye krav til, hvad vores politi skal kunne. Derfor er det også vigtigt, at vores politi hele tiden overvejer, hvordan de bedst organiserer sig og indretter sig, lokalt som nationalt. Det handler om, at vi skal have et politi, der hele tiden sørger for at være bedst egnet i forhold til at kunne løse de konkrete opgaver, som politiet skal løse. Man kan selvfølgelig være enig eller uenig i de konkrete dispositioner. Men jeg tror ikke, at borgerne vil være tjent med, at vi prøver at få tiden til at stå stille.

Som jeg netop har svaret på, har jeg konkret vedrørende Nordsjælland Politi hæftet mig ved, at kredsen bibeholder stationerne i Helsingør, Frederikssund, Hillerød og Gentofte, at ekspeditionerne vil være åbne for borgerne i samme omfang som tidligere, og at der fortsat vil være udkørselssteder i Helsingør, Hillerød og Gentofte.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo. Fru Marlene Harpsøe.

KL 13:23

Marlene Harpsøe (DF):

Først tak til ministeren for at besvare spørgsmålet her i dag, og tak, fordi ministeren har stillet sit beredskab til rådighed for de mange spørgsmål, jeg også har stillet igennem Folketingets Retsudvalg.

Det er noget, der bekymrer os rigtig meget lokalt, fordi vi jo kan se, at der allerede i dag er situationer, hvor politiet ganske enkelt ikke rykker ud. Og alt andet lige er der en responstid, bl.a. for Frederikssund og Hornsherredområdet, som allerede i dag er meget høj. Men det, vi også oplever lokalt, er, at uanset responstid – den bliver jo kun målt i de situationer, hvor politiet rykker ud – så er der altså mange situationer, hvor politiet i dag slet ikke rykker ud. Vi hører jo fra politidirektøren i Nordsjællands Politi, at man gerne vil have pa-

truljer på gaden nonstop, der hele tiden kører rundt og patruljerer og er til stede der, hvor borgerne er.

Man har allerede i dag et forsøg med den her zonepatruljering, som man gerne vil udbrede til at være en permanent ordning. Men nu, hvor man allerede har det i dag, undrer det os selvfølgelig, at borgerne lokalt oplever, at der er situationer, hvor man altså ikke rykker ud, fordi der er for langt – fordi man har en patrulje eller to, der kører omkring Helsingør, som så skal til Frederikssund. Så kan man jo godt se, at så har den røver eller den voldtægtsmand, eller hvad det kan være, allerede taget benene på nakken, og så er politiet ikke til stede, når man skal være der.

Så jeg vil gerne vide helt konkret, hvad det er, ministeren reelt vil holde øje med i forhold til responstiden, når vi allerede i dag kan se, at der er situationer, hvor politiet ikke rykker ud. Vil ministeren tage kontakt til Nordsjællands Politi og bede om et svar på, hvordan vi kan gøre det bedre, så politiet reelt rykker ud i de tænkelige situationer, hvor det er nødvendigt?

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:25

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nu er jeg hæmmet af, at jeg ikke kender til situationer, hvor politiet ikke er rykket ud – om det er en konkret sag eller nogle konkrete sager, eller hvad det er. Selvfølgelig skal det være sådan, at hvis der sker en kriminel handling, skal politiet rykke ud. Så ved spørgeren lige så godt som jeg, at der jo kan ske samtidige hændelser. Det er jo desværre det, der sker. Det kan ske, uanset hvor vi er henne i landet, og uanset hvor mange patruljer vi har. Men det skulle jo gerne være sådan, at politiet kommer, når borgerne ringer. Det har jeg som helt klart udgangspunkt at man selvfølgelig gør.

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, fru Marlene Harpsøe.

Kl. 13:26

Marlene Harpsøe (DF):

Det er bare ikke oplevelsen lokalt, og jeg må sige, at det er sådan lidt snak frem og tilbage, men der sker ikke rigtig noget. Det, som jeg godt kunne tænke mig vide, er, hvad det er, der skal til, for at ministeren ligesom tager et engagement og siger, at nu sætter vi hælene i, for nu er den her centralisering alligevel kommet for vidt; vi oplever, at borgerne får en forringet service – for det gør de. Så hvornår er det, at ministeren begynder at sætte hælene i? Hvad skal der til?

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo. Ministeren.

Kl. 13:27

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Den store forandring i det her, som jeg sådan umiddelbart kan forstå det, er, at der bliver ét udkørselssted mindre. Der bliver ikke en station mindre, og det er ikke sådan, at borgerne ikke har samme åbningstid. Der bliver et udkørselssted mindre. Og så siger jeg, at inden vi nu vedtager, at det betyder dårligere betjening, så lad os lige følge det. Det kunne jo faktisk være, at det, at patruljerne var ude, og en anden fordeling af patruljerne betød, at man kom hurtigere frem.

Så har vi en helt anden diskussion, men den er jo svær at tage med få sekunder her, om, hvordan vi får vores politi tættere på borgerne. For det synes jeg er en helt anden diskussion, som er rigtig, rigtig vigtig, og som selvfølgelig også hænger sammen med det her. Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så har vi en medspørger, hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:27

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Ministeren fik sagt i det sidste svar på det tidligere spørgsmål – men emnet er det samme, så jeg tør godt citere ministeren for det i den her runde – at det var vigtigt, at patruljeringen kom så bredt ud som overhovedet muligt. Jeg går ud fra, at det er meget geografisk ment, for det, vi jo har svært ved at forstå, er bl.a. det faglige grundlag for, at man vil lukke udkørslen i Frederikssund, men at man på den anden side siger, at man vil bevare den i Gentofte. Jeg har ikke noget imod, at man har udkørselssteder begge steder. Jeg synes også, at Gentofte fortjener et udkørselssted.

Men burde man ikke, hvis man sådan skulle prøve at sætte sig ind i den faglige del af det, tænke, at hvis der sker noget helt ekstraordinært i Gentofte, er det i hvert fald tæt på andre politikredse, hvor der er hjælp at få? Man kunne også argumentere for, at det er et relativt tæt befolket område. Og så kan man så se på yderkanten af politikredsen, Frederikssund, hvor afstandene er store, og hvor menneskene er færre. Er det ikke en spøjs prioritering, hvis man ønsker, at patruljeringen skal komme bredt ud?

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:29

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Men jeg går da bare så sandelig ud fra, at de, der får deres løn for at være ansvarlige for politikredsenes daglige arbejde, tager hensyn til det, når man laver sådan en omorganisering, som man gør her. Jeg har ikke nogen konkret viden om, præcis hvordan kriminalitetsbilledet er de steder, hvordan udrykningen er, hvor der er mest brug for patruljerne, hvor man får flest opkald fra, eller hvor der er brug for flere patruljer henne.

Jeg går ud fra, at der ligger nogle beslutninger og nogle undersøgelser bag, at der er en station, der bliver lukket som udkørselsstation. Og jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at det selvfølgelig handler om, hvor man kører ud fra. Derfor kan der jo godt være en god dækning med patruljer. Altså, antallet af steder, man kører ud fra, behøver jo ikke betyde, at der så er færre patruljer ude. De kommer jo bredt rundt, og jeg går ud fra, at dem, der har lavet det her, sandelig har tænkt sig om. Det er det, de får deres løn for.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:30

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det er jo netop de her faglige argumenter og analyser, der måtte ligge bagved, som vi er interesserede i. For det er jo det, der skal til, for at vi kan se, om butikken er veldrevet, om jeg så må sige.

Men jeg vil gerne stille mit sidste spørgsmål til ministeren i den her runde. Ministeren har jo en fantastisk platform til at stå og redegøre for det her i Folketingssalen. Jeg tror, der er en hel del borgere, bl.a. i Frederikssund, der kigger med – og i øvrigt i resten af Nordsjælland; i den politikreds, der er berørt. Og jeg vil bare spørge ministeren: Hvad er beskeden til de borgere og betjente, som måtte kigge med? Er der nogen løfter om forbedret service i det her, eller er det

en spareøvelse? Nu har ministeren jo så chancen for at sige det ganske åbent

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:30

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg er overhovedet ikke bekendt med den konkrete økonomi i den fremtidige organisering af kredsen. Men det, der er vigtigt for mig, er også, hvad det er for en service, borgerne får. Jeg konstaterer, at åbningstiden for borgerne vil forblive den samme, og på et svar ved et af de tidligere spørgsmål har jeg også fortalt noget om det her med betjente i nærområderne, altså at man får nogle betjente tæt på og zonepatruljering. Så jeg vil sådan set sige, at jeg går ud fra, at når man har gjort det her, er det, fordi man fortsat sikrer borgerne en god betjening. Og det stoler jeg på, indtil det modsatte er bevist.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det den sidste omgang – det sidste spørgsmål og det sidste svar. Fru Marlene Harpsøe, værsgo.

Kl. 13:31

Marlene Harpsøe (DF):

Tak for det. Man kan undre sig over, at man er afhængig af at komme med et forslag om at lukke to stationer som udrykningssteder – nu bliver det så kun det ene, der bliver lukket som udrykningssted – og det skulle være for at få en bedre responstid, når borgerne i dag, selv om det er, som ministeren siger, bundne biler til bl.a. Frederikssund, så ikke oplever en bedre responstid, end man gør. Derfor vil jeg gerne lige høre ministeren: Hvad er det, der skal til, for at vi sikrer en bedre responstid, bla. her i Frederikssund?

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:32

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det spørgsmål er et godt spørgsmål, men det er et, man ikke kan svare på, hvis man skal være helt ærlig. Det ville være utroværdigt at give et svar på det. For responstid er ene og alene udtryk for historie, altså hvor var patruljerne tilfældigvis, da der blev ringet om kriminaliteten. Og havde der nu den dag været en patrulje kørende lige i nærheden, havde man haft en fantastisk responstid, og var man længere væk, havde man haft en dårligere responstid. Derfor er det her ikke så enkelt. Så den måde, vi skal sikre det på, er ved de her zonepatruljeringer, altså at politiet er tæt på. Det er jo det, der samlet skal gøre, at man kommer tættere på borgerne, og give et bedre politi. Det er sådan set, det bedste jeg kan sige, for responstid er desværre kun noget, man kan lave historisk.

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så var det slut med spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren er fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:33

Spm. nr. S 479

4) Til justitsministeren af:

Marlene Harpsøe (DF) (medspørger: **Peter Kofod Poulsen** (DF)): Hvilke overvejelser gør ministeren sig i forhold til centralisering af politiet i forhold til at opretholde trygheden i yderområder?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

KL 13:33

Marlene Harpsøe (DF):

Hvilke overvejelser gør ministeren sig i forhold til centralisering af politiet i forhold til at opretholde trygheden i yderområder?

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:33

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Som jeg lige har redegjort for, er det nødvendigt, at politiets organisering følger med de forandringer, der er i den virkelighed, politiet opererer i. Som jeg også har slået fast her i dag, arbejder jeg som justitsminister hver dag for, at borgerne skal opleve et synligt og nærværende politi, der er til stede i lokalområdet – et politi, der gør alt, hvad der er tænkeligt muligt, for at skabe tryghed.

Når det er sagt, er det jo ikke nogen hemmelighed for nogen, at politiet har været hårdt spændt for de sidste år, og derfor glæder jeg mig også over, at vi har en regering, der sammen med Dansk Folkeparti arbejder for et bomstærkt politi. Jeg synes, vi skal kigge tilbage og sige, at vi faktisk har gjort det godt. Vi har tilført politiet ressourcer ad flere omgange, senest med finansloven for 2018, der har styrket politiet med 1,3 mia. kr. i perioden 2018-2021. Vi uddanner betjente som aldrig før. Alene i 2016 og 2017 optog vi i alt 1.350 politistuderende på Politiskolen, og vi fortsætter det store optag med forventeligt 1.300-1.400 politistuderende i de kommende 2 år.

Kigger man på tværs af de forskellige initiativer, vi har taget, bl.a. opgaveglidning, er forventningen, at vi frigør ca. 700 betjente til operativt politiarbejde; vi indsætter 345 politikadetter; og ikke mindst får vi uddannet 600 ekstra betjente, altså en nettostigning i antallet af ansatte i korpset. Det synes jeg godt vi kan være lidt stolte af. Det er jo præcis det, der skal gøre, at vi på sigt kan få et endnu stærkere politi, kan komme endnu tættere på borgerne, for det er jo den vej vi skal kunne gå i en tid, hvor politiet har været presset. Jeg tror sådan set, at vi deler ønsket om, at vi får politiet endnu tættere på borgerne, end de er i dag.

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, fru Marlene Harpsøe.

Kl. 13:35

Marlene Harpsøe (DF):

Mange tak til ministeren for svaret. Det glæder mig selvfølgelig, og jeg ved jo også godt, at vi deler og har en interesse i, at politiet kommer helt derud, hvor borgerne er. Men når det er, at der så er f.eks. sådan et omstruktureringsforslag hos Nordsjællands Politi, hvor det er, at samtlige betjente på politigården i Helsingør går sammen og siger: Det her omstruktureringsforslag går bare ikke, det hjælper ikke borgerne, og det gør faktisk bare de kriminelle meget gladere, og når borgmesteren i Frederikssund, der har en baggrund som tidligere indsatsleder i politiet, går ud og siger, at det her simpelt hen ikke går, fordi det betyder en øget utryghed for lokalbefolkningen i Frederikssund og Hornsherred og Skibby osv., så tænker jeg, at det må gøre indtryk på ministeren. Gør det ikke det? Hvor langt skal den her centralisering gå?

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Men hvis vi kigger på, hvad der faktuelt skete, skal vi passe på med, hvor meget vi gør ud af den her centraliseringsøvelse, for man kan sige, at stort set alt forbliver, som det var – der er et udkørselssted mindre, men der er stadig væk tre udkørselssteder. Man siger, at man vil styrke hele forebyggelsesindsatsen med ekstra årsværk, så der tilknyttes en områdebetjent til hver kommune, og så der tilknyttes en områdebetjent til særlige steder, hvor man har ekstra brug for det. Det er jo ikke en centralisering – det er jo en decentralisering.

Nogle gange skal man jo lave nogle forandringer for at få ressourcer til at gøre noget andet og gøre noget mere direkte lokalt, og det er det her vel også et udtryk for.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, fru Marlene Harpsøe.

Kl. 13:37

Marlene Harpsøe (DF):

Det kunne i den her forbindelse egentlig være interessant at høre ministeren svare på, hvor meget kompetence ministeren egentlig har lagt ud til kredsene i forhold til at kunne centralisere. Altså, er det sådan, at ministeren har lagt en mulighed ud til de forskellige kredse, så de bare kan gøre og strukturere, som de vil, for ministeren vil ikke blande sig, uanset hvad de gør? Er det sådan, det skal forstås, at man bare kan centralisere i et væk, uden at ministeren blander sig?

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:37

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Vi har jo både en politiforligskreds og mig selv som minister, der selvfølgelig vil tage nogle diskussioner, hvis man i nogle særlige kredse laver en meget voldsom centralisering eller lægger op til det. Så må vi jo drøfte, om vi er på vej et sted hen, hvor vi ikke vil have dansk politi. Jeg siger bare, at når jeg sådan har svaret det ved nogle af de andre spørgsmål, så er det, fordi det jo er en balance. Det er jo fint, at vi diskuterer det, men med diskussionen følger også ansvaret for, hvor langt vi så vil gå ned i den enkelte kreds, på den enkelte station og disponere – det er bare den balance. Altså, det er ikke et carte blanche, et frikort til bare at gøre, hvad man vil, ude i kredsene, til at man kan centralisere og lukke alle stationer. Selvfølgelig er det ikke det.

Men i forhold til sådan nogle fornuftige analyser, hvor man vil noget nyt og også vil gøre noget for borgerne og har en god dialog med kredsrådet, så synes jeg også vi skal være åbne for det.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Af mange årsager vil jeg anbefale ministeren at spare på stemmen. Værsgo til medspørgeren.

Kl. 13:38

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg er nu ikke blevet så meget politiker endnu, at jeg har glemt eller mistet lysten til at forholde mig til det, der foregår ude på den anden side af muren og vinduet der, og derfor har vi selvfølgelig også en holdning til, hvad der foregår i vores politikredse rundtomkring. Og jeg blev sådan i tvivl om – for nu er spørgsmålet jo lidt bredere – om ministeren egentlig mente, at der foregik en centralisering. Det er egentlig ikke et drillespørgsmål, men bare ud fra det, vi har set i en lang række af politikredse inden for de sidste par år, efter at vi lave-

de flerårsaftalen, hvor vi jo havde det klare udgangspunkt, at vi gerne ville have mere politi. Altså, det er jo derfor, at både ministerens parti og mit eget parti er med, nemlig fordi vi gerne vil have mere politi.

Så i lyset af det vil jeg bare høre ministeren, om det, der er i gang i langt de fleste politikredse, altså det, vi har set inden for de sidste år, ikke er en centralisering.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:39

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jo, det mener jeg også at vi har set flere eksempler på. Vi har jo styrket politiet. Der har så været en lang række andre opgaver, som man har skullet aflevere betjente til rundtomkring, hvilket jo har betydet, at man skulle kigge lidt nyt på det. Spørgeren og jeg er jo begge to meget bevidste om, at vi har styrket med nogle enheder inden for politiet, altså bl.a. Særlig Efterforskning Øst og Særlig Efterforskning Vest, og vi har styrket PET og styrket nogle områder, som virkelig har trængt til det. Og jeg tror også, at vi må sige, at det næste skridt vel bliver at finde ud af, hvordan vi får politiet tættere på borgerne, for jeg har jo også set en centralisering.

Vi ser en centralisering, det tror jeg ikke man kan komme uden om; det mener jeg også man må sige at der har været. Og der vil jeg gerne finde en vej: Hvordan er det, at vi der, hvor vi står nu, når vi nu skal til at have mere politi og vil styrke politiet endnu mere, vender det her om, så vi kommer tættere på borgerne, altså ved en nytænkning? Når jeg så nu har sat et projekt i gang, er det jo sådan noget af det, vi skal snakke om.

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Peter Kofod Poulsen.

K1 13:40

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det er en interessant pointe, ministeren kommer med. Det vil jeg gerne snakke mere om, men vi har heldigvis et spørgsmål mere. Jeg vil bare lige høre om den store vinkel og så den lokale vinkel i Nordsjællands Politi: Hvis det er det, der er ministerens ønske, er det logiske så ikke at sige, at de ting, vi har åbnet nu, lader vi have åbent? Altså, vi lukker ikke udkørselssteder, hvis der virkelig er et politisk ønske om, at politiet skal være mere lokalt, skal være tættere på borgerne og mere rodfæstet i lokalsamfundene. Burde man ikke gøre det modsatte og så sige: Så lukker vi selvfølgelig ikke udkørsler?

K1 13·41

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:41

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Men det kunne godt ske, at tingene kunne blive endnu bedre ved at gøre dem på en anden måde, altså gennem at skulle tage nogle nye initiativer. Jeg har jo sådan sat mig for, at 2018 skal være det år, hvor vi i hvert fald starter en proces, der hedder: Hvordan får vi politiet tættere på borgerne – for det tror jeg er helt afgørende vigtigt.

Nu har vi skullet bruge politiet til nogle store ting. Vi har set terror, vi har set integrationskrisen, vi har set det med grænsen. Der har været nogle ting, hvor politiet bare skulle bruge rigtig mange ressourcer. Nu er tiden simpelt hen til, at vi finder en vej til at få politiet skridtet tættere på borgerne. Det mener jeg er helt nødvendigt, også for den måde, vi opfatter vores politi på.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Marlene Harpsøe.

Kl. 13:42

Marlene Harpsøe (DF):

Mange tak. Jeg er glad for at høre, at ministeren er optaget af, hvordan vi får politiet tættere på borgerne. Så vil jeg gerne høre ministeren, om ministeren mener, at forslaget om en omstrukturering i Nordsjællands Politikreds er lig med at få politiet tættere på borgerne.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:42

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg kan i hvert fald konstatere, at noget af det, man gør ved den her omstrukturering, f.eks. er at styrke hele forebyggelsesindsatsen med 15 årsværk, så der i hver kommune tilknyttes en områdebetjent til områderne. Det synes jeg er rigtig godt, for der kommer man i nærmiljøet og er til stede. Derfor mener jeg ikke, at man bare kan sætte lighedstegn mellem, at hvis der er et udkørselssted, der lukker, så kan man ikke komme tættere på dem, for jeg mener, at man med nogle af de andre initiativer her faktisk anstrenger sig for at komme tættere på borgerne.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er spørgsmålet afsluttet. Vi går videre til næste spørgsmål til justitsministeren. Det er fra hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:43

Spm. nr. S 498

5) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Vil ministeren arbejde for et mere lokalt forankret politi med fokus på nærpoliti og landbetjente?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:43

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Vil ministeren arbejde for et mere lokalt forankret politi med fokus på nærpoliti og landbetjente?

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:43

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Så er vi jo lidt inde på det, vi fik åbnet for lige før. Når man ser på de sidste år, kan man se, at vi jo i fællesskab har gjort meget for at styrke politiet, senest med finansloven for 2018. Og det har vi jo gjort, fordi vi prioriterer trygheden rigtig højt, og fordi vi ved, at politiet har løst og kommer til at løse nye store opgaver i fremtiden.

For mig er tryghed også, at borgerne skal vide og føle, at politiet er nær, både på det helt konkrete plan, når de møder politiet i hverdagen, men også nærhed i sådan lidt mere abstrakt betydning, altså der, hvor politiet er nær i borgernes bevidsthed – så føler man sig også tryg. Og derfor er det et af mine mål for i år, at vi får den nære

relation mellem borgere og politiet mere i fokus. Det er ikke det samme, som at vi skal spole tiden tilbage. Der skal være en nær relation, der knytter sig til den tid, vi lever i, og det kriminalitetsbillede, vi står over for, og de forventninger, borgerne har.

Så jeg er enig med spørgeren i, at vi skal sikre et nærværende politi. Hvordan det kan gøres i højere grad end i dag, er jeg selvfølgelig sikker på at vi kommer til at drøfte meget mere i den kommende tid. Men jeg har simpelt hen sat det som et af mine mål for 2018, at vi kommer i gang med den her proces.

Jeg har hos politiet også udbedt mig nogle forslag til, hvad det er for nogle initiativer, vi kunne tage for at komme det her skridt tættere på borgerne, så man, uanset om man bor i en storby eller en lille by, føler, at man ser politiet en gang imellem. Vi skal jo ikke have politistationer alle steder, og det har vi aldrig haft, men man skal komme tættere på borgerne. Og det synes jeg er noget af det, vi skal arbejde med, især i en situation, hvor vi nu endelig langt om længe kan se, at vi har godt styr på mange ting, og at der bliver uddannet nogle flere nye betjente.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:45

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for besvarelsen. Så har jeg et meget konkret forslag til ministeren, og det er at kigge på landbetjentene. I 2008 var der 140 landbetjente i Danmark. I 2011 var tallet faldet til 105, og det nyeste tal, jeg har, er fra september sidste år, 2017, og der var der 20 tilbage. Jeg tror, der sidder nogle landsbysamfund, landdistriktsområder tilbage og er dybt bekymrede og ærgerlige over den udvikling, der er sket. Man har været glad for at have sin landbetjent, og det har givet en tryghed, men det er måske ikke nødvendigvis noget, man kan lave en statistik over eller putte i smarte kurver i alle mulige farver. Men følelsen af, at der er politi tæt på, og følelsen af, at man kender det lokale politi, at der er et ansigt på politiet, har haft en enorm betydning i de her samfund. Og derfor er det også et stærkt ønske hos Dansk Folkeparti, at vi ser, at det her antal vender, altså at man begynder at se, at vi ikke taber landbetjente, men at vi faktisk får flere og flere af dem.

Så det er bare et af mange gode forslag, synes jeg, fra Dansk Folkeparti, som jeg vil give videre. Og så vil jeg spørge ministeren: Vil ministeren arbejde for, hvis der skal etableres et mere lokalt politi, at det så bliver landbetjente, man får flere af?

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:46

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er i hvert fald et spørgsmål om, om det er den rigtige vej og den økonomisk bedste vej at gå, og om det er det, flest får gavn af. Jeg er lidt fristet til at spørge: Hvad så med alle de steder, der ikke har en landbetjent? Altså, der er jo masser af byer, der ikke har en landbetjent, og vi kan jo ikke plastre landet til med landbetjente, for hvor skulle vi få folkene fra? Og er det sådan, vores politi skal fungere?

Jeg ser det også sådan, at der findes masser af mindre bysamfund, som jo nok også gerne vil se politiet, selv om de ikke har en landbetjent i dag. Og derfor synes jeg, at vi skal prøve at nytænke her og finde en måde, så politiet kan være til stede lokalt, men måske uden at det lige er i en bygning hver dag fra 8.30 til 16.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:47

Peter Kofod Poulsen (DF):

Men altså, som sagt har vi mange gode forslag i Dansk Folkeparti, og det her var bare et forslag. Man kan sige, at der jo i 2008 altså var 140 steder i Danmark, hvor man havde en landbetjent, og hvor man altså havde den her lokalt forankrede politistyrke, kan man sige, som der var et personligt ansigt at sætte på, som folk kunne have en god relation til, og som kendte sit område. Det synes jeg da er en god ide.

Så i stedet for at spørge om, hvor det så skulle være henne og gøre tingene besværlige, synes jeg egentlig bare, at ministeren skal komme i gang og invitere forligskredsen til nogle forhandlinger om det her. For der har i hvert fald været 140 steder, hvor man tidligere har haft en eller anden begrundelse for, at her var det godt at have en landbetjent. Her var der et landsbysamfund, der var glad for det her.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:48

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg tror, at et hvilket som helst landsbysamfund har været glad for deres landbetjent. Og jeg tror, at alle kan se en stor værdi i det, landbetjenten kunne. Altså, landbetjenten rykkede ikke ud til noget som helst, men landbetjenten kendte jo lusene på travet og vidste lige præcis, hvor i lokalsamfundet man måske lige skulle gå hen og banke på og spørge osv. Og der havde det en værdi. Jeg kunne så bare godt tænke mig, at vi finder en måde og kigger på, hvordan man kunne komme endnu mere rundt og endnu mere forbi. Det er jo ikke sikkert, at der hver dag i ugen skulle være en betjent i den by. Det kunne jo være, at man kunne komme tættere på andre måder og komme rundt. Men det er jo noget af det, vi kommer til at drøfte.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:48

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg er sådan helt nysgerrig på at få ministeren til at løfte mere af sløret for de planer, der måtte være. For det med at sige, at vi gerne vil have politiet på en ny måde og mere trygge danskere osv., er jo noget, vi alle sammen mener. Det ville være svært at være valgt til Folketinget og stå her og så mene noget andet. Så spørgsmålet er jo, hvordan vi kommer dertil. Nu har jeg nævnt et af mange forslag, og så synes jeg måske også godt, at ministeren kunne nævne et af sine forslag.

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:49

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jo, men jeg vil sige to ting. Jeg har for det første bedt politiet om at sige, at hvis det nu er opgaven, så lad mig høre nogle gode forslag, så vi også har noget at drøfte det ud fra. Den anden ting er, at vi i øjeblikket ser – og den første er kommet i Midt- og Vestjyllands Politi – en ny type af de her mobile stationer, som både kan bruges til events, men også kan tage ud i mindre lokalsamfund og måske være

der et stykke tid, hvor borgerne kommer hen og taler. Man laver særlige begivenheder, nu er det snart vinterferie, og så er politiet i nogle byer, hvor de laver nogle aktioner med at passe på indbrudstyveri op til ferieperioderne. Der er masser af tiltag, og det her er bare et lille eksempel på, hvad man kunne gøre.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og spørgsmålet er afsluttet.

Kl. 13:50

Spm. nr. S 499

6) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvad vil regeringen gøre for at begrænse problemerne i Kriminalforsorgen med den aktuelle overbelægning?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse op.

Kl. 13:50

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvad vil regeringen gøre for at begrænse problemerne i Kriminalforsorgen med den aktuelle overbelægning?

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:50

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Jeg vil gerne slå fast, at vi selvfølgelig skal have en kriminalforsorg, som har plads til alle de personer, som afsoner en straf, eller
som er varetægtsfængslet, mens deres sager behandles ved domstolene. Kriminalforsorgen spiller på den måde en vigtig rolle i forhold
til at sikre, at Danmark er et trygt og sikkert samfund. Samtidig er
det jo ikke usædvanligt, at der hen over året er nogle udsving i, hvor
mange der sidder i fængslerne. Det ændrer selvfølgelig ikke på, at
det aktuelle overbelæg i Kriminalforsorgen, som nævnes i spørgsmålet. skal håndteres.

Lige nu er der et særligt behov for at finde pladser til de varetægtsfængslede. Kriminalforsorgen er derfor bl.a. i gang med at genåbne inaktive pladser i f.eks. Odense Arrest. Det er sådan i dag, at der på grund af et lavt belæg de senere år er en række inaktive pladser, som kan tages i anvendelse igen. Herudover vil der i løbet af februar blive åbnet et antal nye pladser i det nye Storstrøm Fængsel, ligesom det løbende overvejes, om den gradvise åbning af Storstrøm Fængsel skal fremrykkes for at håndtere belægget.

I forbindelse med den nye flerårsaftale for kriminalforsorgen, som regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet indgik i efteråret, var afsoningen et tema. Netop Kriminalforsorgens evne til at anvende kapaciteten fleksibelt og sikre en moderne afsoning, der kan justeres efter det aktuelle behov, var i fokus, og jeg har derfor også indkaldt forligskredsen til et møde senere på måneden, hvor Kriminalforsorgen vil præsentere et oplæg til, hvordan kapaciteten skal se ud de kommende år. Jeg ser frem til, at vi i den forbindelse også taler om, hvordan vi i forligskredsen kan ruste Kriminalforsorgen endnu bedre til at håndtere spidsbelastningsperioder i belægget i fremtiden.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo.

Kl. 13:52 Kl. 13:55

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for besvarelsen. Når jeg har rejst det her spørgsmål, er det, fordi jeg blev temmelig overrasket efter den lange proces, der jo har været med at lave en ny flerårsaftale for kriminalforsorgen, hvor et af de store fokusområder var, at der var mange tomme pladser, altså at vi havde mange inaktive pladser i vores fængsler og arresthuse, af den grund – og det er selvfølgelig glædeligt – at kriminaliteten generelt er for nedadgående i vores samfund.

Men jeg må sige, at jeg blev lidt overrasket, da jeg den 27. januar pludselig læste en nyhed fra TV 2 med overskriften »Det vælter ind med fanger i de danske fængsler«. Der stod også: »En række danske fængsler har flere fanger end celler. Derfor bliver de indsatte nogle steder nødt til at sidde to mand i cellerne«. Det undrede mig jo noget. For nu havde man altså i lang tid på Christiansborg rendt rundt og politisk talt om, at man også skulle se at få fængselsvæsenet til – kan man sige – at vise virkeligheden, altså passe til virkeligheden med, at der var færre fanger, der sad i vores institutioner, og så er det selvfølgelig mærkeligt at høre, at vi nu lige pludselig er gået for langt.

Derfor vil jeg, selv i lyset af at det jo er fint, at der nu kommer et nyt fængsel i Storstrøm, som gradvis skal åbnes, stille ministeren et spørgsmål. Der er jo i forligskredsen sat gang i en analyse i Kriminalforsorgen, der skal belyse, om man kan lukke nogle steder, eller om der er noget, der sikkerhedsmæssigt gør, at vi *skal* lukke nogle steder, for at se på at få antallet af fængselspladser bragt ned, og jeg vil bare spørge ministeren: Er det arbejde sat i bero? Eller vil det komme til at foregå i en anden hastighed? For jeg synes da, det er alarmerende, både for de indsatte, men søreme også for vores fængselsbetjente, at man måske lige pludselig skal håndtere flere fanger, end vores fængsler egentlig er bygget til.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:54

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Men det er som sagt ikke usædvanligt, at der forekommer et udsving i belægget hen over et kalenderår, og det er jo rigtigt, at vi har diskuteret det meget. For der er jo flere pladser. Kunsten er så, når nogle har været inaktive, hvad man åbner igen. Hvordan åbner man det og hvornår? Hvad skal vi gøre, og hvor hurtigt skal man åbne for Storstrøm osv.? Det er også derfor, der er indkaldt til et forligskredsmøde om det, hvor vi skal diskutere det her senere på måneden. For det her skal vi jo have en løsning på. Men som sagt: Man er i gang med at tage hånd om det, der er foregået her, og få åbnet de pladser, som man nu lige kan, og som passer.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:54

Peter Kofod Poulsen (DF):

I artiklen, som jeg læste højt af før, står der også:

Eksempelvis er Københavns Fængsler indrettet til 488 indsatte, men der sidder lige nu 529. Det betyder, at belægningen ligger på 109 pct.

Ministeren nævnte, at udsving måske ikke behøvede at være unormalt, og at det kunne forekomme. Jeg vil bare spørge: Hvor ofte inden for de sidste 10 år har man haft situationer som det her, hvor man lige pludselig kommer til at mangle pladser sådan helt ud af det blå?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:55

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nej, det kan jeg ikke svare på. Det må spørgeren stille som et skriftligt spørgsmål. For det ved jeg ikke.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det sidste spørgsmål, værsgo.

Kl. 13:55

Peter Kofod Poulsen (DF):

Så må vi spørge skriftligt om det. Der står også, at rigtig mange af dem jo er udenlandske kriminelle, der sidder i de danske fængsler. Vi kunne jo også løse en stor del af problemet ved at sørge for, at de udlændinge, der sidder i danske fængsler, bliver sendt hjem, og at de ikke sidder og fylder op. Så skulle vi ikke til at åbne noget i huj og hast og bygge noget nyt og gøre alt muligt, og så var Danmark jo sådan set et fredeligere land. Jeg skal bare høre: Vil ministeren arbejde på, at der kommer mere tryk på det her område, så vi kan få sendt kriminelle udlændinge hjem?

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det sidste svar, tak.

Kl. 13:55

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det har vi jo lavet en fælles aftale om i kriminalforsorgaftalen og med forliget. Det, som spørgeren jo ved lige så godt som jeg, er, at det er umådelig udfordrende at lave de her ting i andre lande. Jeg tror, jeg har sagt nogle gange før, at jeg jo hverken driver indenrigspolitik i Rumænien eller Litauen eller noget som helst, så det er ikke så enkelt at få igennem. Men holdningen om, at udenlandske kriminelle selvfølgelig ikke skulle sidde og optage fængselspladser i Danmark, kan jeg kun være enig i.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Det sidste spørgsmål til justitsministeren er af fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:56

Spm. nr. S 502

7) Til justitsministeren af:

Karina Adsbøl (DF) (medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)):

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at kommunerne på eget initiativ kun kan opsætte kameraer, hvis det er i forbindelse med beskyttelse af offentlig ejendom såsom skoler, daginstitutioner, rådhuse, busser og biblioteker for at forebygge kriminalitet, men de ikke kan det på f.eks. en kommunalt drevet parkeringsplads, medmindre politiet giver tilladelse til det, og agter ministeren at ændre loven, så kommunerne får større råderum til frit at vælge, hvor kameraerne skal opsættes?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at kommunerne på eget initiativ kun kan opsætte kameraer, hvis det er i forbindelse med beskyttelse af offentlig ejendom såsom skoler, daginstitutioner, rådhuse, busser og biblioteker for at forebygge kriminalitet, men at de ikke kan det på f.eks. en kommunalt drevet parkeringsplads, medmindre politiet giver tilladelse til det, og agter ministeren at ændre loven, så kommunerne får større råderum til frit at vælge, hvor kameraerne skal opsættes?

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:57

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Som jeg har nævnt i forbindelse med en besvarelse tidligere, er det vigtigt, at vi hurtigst muligt finder brugbare og fornuftige løsninger til at dække de lokale behov i forbindelse med bekæmpelse af kriminalitet og sikring af borgernes tryghed.

Det er også derfor, Dansk Folkeparti og regeringen i finanslovsaftalen for 2018 er blevet enige om, at vi vil øge brugen af tv-overvågning i områder, hvor der er behov for en særlig tryghedsskabende indsats. Der er til brug for dette afsat en pulje til politiet til indkøb og efterfølgende drift og vedligehold af ca. 100 videokameraer på 50 lokationer, hvor der erfaringsmæssigt jævnligt opstår episoder med vold og uro. Det forudsættes, at politiet ved udvælgelsen af de ca. 50 lokationer bl.a. er lydhøre over for, hvilke kommuner der har haft særlige ønsker om tryghedsskabende tv-overvågning, og hvor der er politifaglig grund til at opsætte kameraer. Jeg kan tilføje, at Justitsministeriet er i dialog med Rigspolitiet om selve udmøntningen af puljen.

Herudover har jeg taget initiativ til at igangsætte et arbejde med at undersøge kommunernes behov for at foretage tv-overvågning. Vi har i Justitsministeriet anmodet KL om at foretage en undersøgelse af kommunernes behov for tv-overvågning, og det forventes, at vi får en tilbagemelding fra KL vedrørende resultaterne af den undersøgelse til februar. Det tror jeg også jeg har nævnt ved en tidligere besvarelse her. Når vi har modtaget KL's tilbagemelding, skal det nuværende samarbejde om tv-overvågning med kommunerne og politiet ses efter i sømmene. Så kan vi jo der diskutere og se på, hvilke rammer og om det i tilstrækkeligt omfang lever op til de lokale behov, og jeg kan tilføje, at det i dette arbejde vil være naturligt at inddrage kommunerne og politiet.

Men der er to ting: Nu skal vi have de enkelte kameraer på plads, hvor skal de hen? Det er man jo på vej med lige nu. Så får vi svaret fra KL, og så synes jeg, at vi har grobund for en ny god drøftelse af, om det her område så skal revideres.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Karina Adsbøl.

Kl. 13:59

Karina Adsbøl (DF):

Tak for besvarelsen. Men grunden til, at vi står her i dag – og det gjorde vi også den 24. januar, hvor vi stillede det samme spørgsmål til ministeren – er, at ministeren på spørgsmålet om, om ministeren vil give tilladelse til, at kommuner kan opsætte kameraer der, hvor de føler behov for det, svarede:

Når jeg så ikke giver det tilsagn om at lave om på det her, altså at kommunerne bare kan det, er det jo, fordi kommunernes forhold hører til i et andet ministerium.

Derfor rejser vi det her spørgsmål igen. For den anden minister, som vi så havde i spørgetiden onsdagen efter, sagde jo, at det netop hører under justitsministeren i forhold til det her.

Så kan ministeren ikke klargøre det lidt mere i forhold til, om ministeren har en holdning til, at det vil ministeren gerne, frem for at sige, at det hører under en anden ministers ressortområde? Vil ministeren give tilladelse til det? Og hvorfor har ministeren ikke rettet henvendelse til sin ministerkollega, som siger, at det hører under justitsministeren?

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:00

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg er mere optaget af, hvordan vi løser det her, i stedet for alle mulige fiksfakserier ministre imellem. For det her er komplekst. For det handler på den ene side meget om, hvad det er, kommunerne må, og når vi er inde på kameraer, og hvor vi må hænge kameraer op, så er det på den anden side politiets område, og derfor kan det her ikke undgå at komme lidt på kryds og tværs af hinanden. Det, der er vigtigt for mig – og det har jeg sådan set også sagt i dag – er, at vi nu har spurgt KL, og lad os så høre, hvad KL siger. Hvis KL melder tilbage, at kommunerne simpelt hen mener, at det her skal laves om, og at vi må have en ny snak med politiet og KL om hele overvågningsdiskussionen, så synes jeg, vi skal tage den. Og så må vi tage den politisk i Folketingssalen, men også med kommunerne og politiet. Så jeg er sådan set ret afslappet med hensyn til det. Jeg synes bare, at der skal gælde ens regler for alle.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:01

Karina Adsbøl (DF):

Ministeren siger, at han er meget afslappet med det, og at den her undersøgelse kommer til februar. Vi er i februar måned, så kan ministeren komme det lidt nærmere med en dato i forhold til undersøgelsen?

Baggrunden for, at vi står her, er, som jeg tidligere sagde, at ministeren tidligere i sine svar, hver gang vi har spurgt om det her, har sagt, at diskuterer vi overvågning generelt og kommunernes rettigheder, kommer vi meget hurtigt til at skulle tale med en anden minister. Derfor er det jo vigtigt at få fat på den rigtige for at få løst den her problemstilling. Er det justitsministerens ansvar, og er det ham, der vil løse det her, i forhold til om kommunerne selv må sætte kameraer op, eller er det også økonomi- og indenrigsministerens ansvar at give tilladelse til kameraovervågning?

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:02

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tilladelsesdelen, når det bl.a. gælder politiets overvågning, vil jo være hos mig, og jeg vil meget gerne tage det på mig, for jeg har sådan set på ingen måde noget ønske om at skyde det fra mig, for jeg vil faktisk rigtig gerne diskutere det. Vi har spurgt KL, og når vi har fået at vide, at de vil melde tilbage i februar – det er den melding, jeg har, og jeg har ikke lige her foran mig en dato – synes jeg, at vi skal diskutere det, når de så har meldt tilbage. Men jeg ved da, at det vil komme til at kræve også nogle politiske diskussioner i Folketin-

get om, hvor vi vil have overvågning, og hvor langt man må gå i vores samfund, for det synes jeg da stadig er en diskussion værd og ikke bare være noget, der skal være op til den enkelte kommune. Men det kan vi jo diskutere.

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og vi har en medspørger. Hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 14:02

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Ministeren har jo ret i det sidste: Det er en politisk overvejelse, hvor meget videoovervågning man ønsker i det offentlige rum. Det er jo også derfor, det er mærkeligt, at det i dag er noget, man alene lader politiet tage hånd om. For sagen er jo, at vi burde have en helt anden debat om det her – en debat, som vi også kunne indlemme vores byrådsmedlemmer i, som jeg tror er ansvarlige nok til også at kunne løfte den her opgave med at vurdere den slags sager. Jeg synes bare, der er noget meget paradoksalt i det, ministeren svarer. Men det kan han jo så kommentere om lidt.

Jeg kan ikke lade være med at spørge: Hvad synes ministeren selv? Nu afventer vi noget fra KL, og vi har ventet i snart hundrede år og en sommer, føles det som om – det er i hvert fald lang tid siden, den her sag var oppe første gang. Hvad mener ministeren selv?

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:03

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Om hvad? kunne jeg så have lyst til at spørge. Nej, jeg skal nok svare. Jeg har det jo sådan, at når det kommer til det at have overvågning, er det ikke sådan noget, der pr. definition skræmmer mig. Der er mange diskussioner om, hvorvidt bare det at have overvågning i sig selv er et problem. Jeg vil nu godt have en diskussion om, om vi skal have overvågning alle steder eller ej. Jeg er ikke sådan en type, der mener, at vi skal have overvågning alle steder. Jeg mener heller ikke, at der bare skal være frit slag for en hvilken som helst kommune til at sige: Her i vores kommune tæppemarkerer vi simpelt hen hele kommunen med kameraer. Og i den næste kommune må man ikke. Jeg synes, der skal være en eller anden form for fælles retning for det. Men jeg er ikke overvågningsforskrækket, det er jeg ikke. For det handler også om borgernes tryghed og sikkerhed. Det er også derfor, vi nu i fællesskab kommer til at se noget mere overvågning på nogle steder, der er udsatte.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 14:04

Peter Kofod Poulsen (DF):

Så kan jeg heller ikke dy mig, for ministeren sagde, at man var ved at dele de her penge ud, som vi jo i fællesskab afsatte på finansloven til, at der kunne komme noget mere videoovervågning, bl.a. i vores provinsbyer. Jeg vil da bare høre, om der er noget på vej til os, der bor i det sønderjyske, og som jo i høj grad har mærket konsekvenserne af, at der ikke har været overvågning. Så det kunne måske være rart nok at få ministerens syn på den sag.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:05

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nu er det jo noget, der bliver vurderet i politikredsene sammen med Rigspolitiet. Jeg er ikke nærheden af at være i tvivl om, at man i Kolding og Haderslev har et særligt ønske i den her sammenhæng.

K1 14·05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det den sidste omgang. Fru Karina Adsbøl, værsgo.

Kl. 14:05

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Nu fik vi i hvert fald i dag placeret, hvis ansvar det er med kameraovervågning.

Justitsministeren siger til min kollega, at overvågning ikke skræmmer. Så kunne jeg godt tænke mig at høre ministeren: Når en kommune kommer til ministeren og spørger angående overvågning, hvad er ministerens holdning så? Hvad er ministerens holdning til, at f.eks. Kolding Kommune ikke kan få lov til at sætte deres kameraer op, som er indkøbt? Synes ministeren ikke, at det er rimeligt, når en kommune efterspørger det her redskab, at en kommune så også kan sætte det op?

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:06

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jo, men så er vi lidt tilbage igen. Det kan være, at jeg bare er alt for reaktionær i min tankegang. Jeg synes jo bare, at politiet skal ind over. Jeg synes, det vigtigt at have en vurdering af – når vi nu har en lovgivning, som vi har – om man bare skal kunne hænge kameraer op alle steder, eller om det skal være noget, vi gør i samarbejde, altså kommunen og politiet, som nogle særlige ønsker? Det synes jeg man skal tale sig frem til. Jeg er helt med på, at der er et stærkt ønske i Kolding. Jeg har også haft fornøjelsen af at modtage underskrifter. Jeg er helt med på det. Nu vurderer man så lige i øjeblikket nogle specifikke steder. Lad os nu se, hvordan det går.

Men vi trænger selvfølgelig til en mere generel debat om, hvor det er, vi vil have overvågning i det her samfund. Det synes jeg er en helt relevant diskussion, og jeg er såmænd ikke så bange for det.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er spørgsmålet afsluttet. Vi siger tak til ministeren – og god bedring.

Så er der et spørgsmål til finansministeren.

Kl. 14:07

Spm. nr. S 490

8) Til finansministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Synes ministeren, at en finanspolitisk union i EU er en god idé, og vil oprettelsen af en finanspolitisk union påvirke ministerens opbakning til dansk medlemskab af euroen?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:07

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Tak for det. Det lyder: Synes ministeren, at en finanspolitisk union i EU er en god idé, og vil oprettelsen af en finanspolitisk union påvirke ministerens opbakning til dansk medlemskab af euroen?

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:07

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg synes ikke, det er en god idé at lave en finanspolitisk union. Bare lige for at forklare, hvis ikke alle, der lytter med, ved, hvad en finanspolitisk union egentlig forstås som, vil jeg sige, at det jo er, at man bygger finansiel kapacitet op i EU-systemet til at skulle fordele pengene mellem landene og skulle til at have en form for buffer, der kunne sættes ind i krisesituationer, så man, hvis der kommer en nedtur i økonomien, kunne bruge noget af den her buffer til at sætte gang i økonomien. Det vil betyde, at det reformarbejde, der i dag ligger i hvert enkelt land, og hvor hvert land selv vælger, hvilke reformer der passer til den enkelte, vil blive afløst af, at man kan læne sig lidt tilbage og tænke: Arh, hvis de derovre gør mere, kan vi gøre mindre. Og det er ikke den vej, vi fra regeringens side ønsker at gå. Vi ønsker at holde fast i, at finanspolitisk sund økonomi er et nationalt område, og hvis man ønsker sådan en kapacitetsbuffer, skal hvert land jo, ligesom vi gør i Danmark, bygge sin egen buffer op, sådan at man har noget at stå imod med, for så er det landets skatteborgere, der igennem deres lokale parlament har valgt nogle politikere, der definerer, hvilke reformer der skal være med.

Til den anden del af spørgsmålet, altså om det så påvirker min opbakning til euroen, vil jeg sige, at nu er Danmark ikke en del af euroen, og jeg forudser heller ikke, at vi inden for nær fremtid vil blive en del af euroen. Vi opfører os så på mange stræk, som om vi var det: Vi har den samme finanspolitiske disciplin, vi har den samme inflationsmålsætning, vi har en fast valutakurs over for euroen, så vi opfører os på mange økonomiske stræk, som om vi er det, men vi er blot ikke med i de politiske beslutninger. Men spørgsmålet er jo, hvor interessant det er at være med i en forening, hvis foreningen forandrer sig i en retning væk fra en selv, og derfor er det da klart, at uden at jeg skal stå og veje alting af på en vægt, fordi det afhænger af, hvornår man tager beslutningen og den aktuelle udvikling, altså hvis EU skulle bevæge sig i retning af en finanspolitisk union med meget store omflytninger mellem landene, vil det påvirke min holdning til det negativt.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Kenneth Kristensen Berth.

Kl. 14:09

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Det vil jeg sige jeg synes er yderst positivt at høre fra finansministeren. Jeg tror, det er 14 dage siden, måske er det 3 uger, at finansministeren var i Folketingets Europaudvalg forud for et Økofin-møde, hvor finansministeren også tilkendegav nogle af de her ting, som vi jo er enige med finansministeren om, og jeg noterede mig også, at finansministeren – så vidt jeg husker, var det på vej ind til Økofinmødet – sagde, at han ikke ville have en finansministersupermand eller noget i den retning, og det er jo alt sammen fint.

Men så er der så kommet en af de her meddelelser, der kommer ud efter møderne i de forskellige råd i EU, og der fremgår det, at ministrene på mødet var enige om – nu citerer jeg bare fra det – at gøre hurtige fremskridt med færdiggørelsen af den økonomiske monetære

union, især på grundlag af de forslag, Kommissionen fremlagde i efteråret 2017, under fuld respekt for Unionens indre marked og på en åben og transparent måde i forhold til de medlemslande, der ikke indgår i euroområdet. Citat slut.

I forhold til hvad det er for forslag, Kommissionen fremlagde i efteråret 2017, er det jo netop forslag, der går i retning af øget samordning af den finansielle politik i EU-samarbejdet, så jeg vil sådan set bare spørge finansministeren, hvordan finansministeren synes det går med at samle opbakning til det danske synspunkt. For når man læser meddelelsen, kunne det umiddelbart godt se ud, som om det går lidt trægt med det, men det kan jo være, at meddelelsen er et fortegnet billede af de faktiske forhold.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til finansministeren.

Kl. 14:11

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg tror først og fremmest, at meddelelsen ligesom rummer alle de forskellige aspekter i Kommissionens meddelelse, og der er også nogle af aspekterne, altså det, at man skal understøtte lande, der vil gennemføre strukturelle reformer i deres økonomi, som jeg egentlig synes er positive. Det andet, der er at sige til det, er, at meddelelsen jo samler op på alle de beslutninger, der er, og når det kommer til spørgsmålet om, om man blandt eurogruppen skal lave en tættere koordinering, eventuelt en eller anden form for fælles budget, så er det eurogruppens medlemmer, der skal træffe den beslutning, og der står vi jo ligesom udenfor som ikkemedlemmer af foreningen, og vi har dermed heller ikke den samme indflydelse som dem, der så at sige er medlemmer af foreningen.

Så vi kommer med vores gode råd, og jeg synes faktisk, at der er mange af de lande, der er med i euroen, som er enige med os i, at man skal være varsom med at gå ned ad den her vej, og som er meget, meget skeptiske, hvilket er diplomatsprog, men betyder, at de synes, det er en dårlig idé.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Kenneth Kristensen Berth.

Kl. 14:12

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Det er jo også positivt. Det mindre positive er jo, at nogle af de personer, nogle af de lande, som er relativt toneangivende – kan man vel godt sige uden at sige for meget – i EU-samarbejdet, altså Frankrig og Tyskland, jo ser ud til helt eller delvis at købe ind på det her. Altså, Macron har jo ret tydeligt tilkendegivet, at han ønsker, at man skal have sådan et særligt budget for eurolandene, og at han ønsker, at man bevæger sig videre i den her retning. Jeg synes også, at nogle af de udmeldinger, der kom tilbage i 2017, fra Merkel tyder på det samme. Antager ministeren, at det vil være muligt at dæmme op for det her?

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:12

Finansministeren (Kristian Jensen):

Nu er det jo en særlig situation i Tyskland, hvor regeringen tilsyneladende har fået et nyt grundlag i dag; hvor der i hele perioden op til i dag ikke rigtig har været nogen regering; og hvor den tidligere finansminister nu er blevet valgt som formand for Forbundsdagen og dermed ikke længere agerer som finansminister. Så har der været en vikarierende finansminister, og hvor meget vægt kan man lægge på det?

Jeg lægger i hvert fald vægt på, at det, som den tidligere finansminister, Wolfgang Schäuble, lagde op til, var, at Tyskland skulle sige nej til et stort EU-budget. Han lagde ud fra en dansk synsvinkel meget vægt på, at det var landene selv, der skulle rydde op i de økonomiske problemer, de havde, fordi det er den eneste måde, hvorpå man kan undgå, at nogen, der har en tilbagelænet tilgang til det, siger: Andre lande rydder ekstra op, så klarer de også vores problemer. Det synes jeg ikke er klogt.

KL 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Kenneth Kristensen Berth.

Kl. 14:13

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Der må jeg så sige, at der som sagt er kommet den her tyske regering på plads i dag, og at udenrigsministeren hedder Martin Schulz og har udtrykt ønske om at lave en forbundsstat. Så man kan sige, at der måske også er nogle genvordigheder internt i en ny, kommende tysk regering, i retning af hvilken retning EU skal tage. Men jeg vil bare her til slut høre ministeren om eurospørgsmålet. Man må vel gå ud fra, at det stadig væk er regeringen og Venstres opfattelse, indtil andet er bevist, at man er tilhænger af, at vi skal indføre euroen i Danmark. Er det ikke korrekt?

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:14

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg tror ikke, at der i regeringsgrundlaget er en fast formulering af et euromedlemskab, og regeringspartierne har den fælles tilgang til det, at det, vi ikke er enige om at ændre, er vi enige om at fastholde.

Mit eget parti, Venstre, har en principiel tilgang til det og siger: Vi vil gerne være med i euroen. Og det er alene ud fra den betragtning, at vi agerer, som om vi var med, vi har blot ikke den politiske indflydelse. Det betyder også, at vi ikke kan sætte bremsen i over for nogen af de tiltag, vi ikke kan lide, for vi sidder ikke med ved bordet, når der træffes beslutninger. Vil vi så kunne gøre det alene, kunne vi træffe beslutninger alene? Nej, men jeg opfatter det faktisk heller ikke sådan, at vi vil stå helt alene. Jeg opfatter det faktisk sådan, at der er en række lande, der ligesom Danmark er skeptiske over for den meget integrationistiske linje, der er.

Nu er jeg tilhænger af et europæisk samarbejde. Det anerkender jeg fuldt ud at vi kan være en uenige om, men jeg er tilhænger af et europæisk samarbejde, dog kun til en vis grænse. Altså, det er ikke alt, EU skal tage sig af. Jeg noterer mig også, som det lige blev nævnt, at Martin Schulz' tanker om et Europas Forenede Stater først kom efter det tyske valg. Og efter det tyske valg kan man se, at SPD, efter at det havde fået et historisk dårligt valg, nu er faldet yderligere i meningsmålingerne. Det kunne jo være, fordi tyskerne ikke ønskede den samme kurs for Tyskland som den, Martin Schulz havde lagt.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det

Det næste spørgsmål er også til finansministeren af Kenneth Kristensen Berth

Kl. 14:15

Spm. nr. S 492

9) Til finansministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at EU skal have sin egen finansminister, der kommer til at diktere hele EU's økonomiske fremtidige udvikling?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Kenneth Kristensen Berth, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 14:15

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Det lyder: Hvad er ministerens holdning til, at EU skal have sin egen finansminister, der kommer til at diktere hele EU's økonomiske fremtidige udvikling?

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:16

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg kan næsten bare nøjes med at referere til, hvad spørgeren kom til at sige lige før, for der blev der taget lidt hul på det her spørgsmål. Jeg tror ikke på, at sådan en finansministersupermandagtig ting vil være det rigtige for Europa. Først og fremmest tror jeg ikke på, at udviklingen i en stærk økonomi drives fra Bruxelles. Den drives fra landene selv, der skal indrette deres lovgivning og deres regler sådan, at man har en sund økonomisk politik og et konkurrencedygtigt erhvervsliv.

Det, EU kan, er at skabe et indre marked, hvor der ikke er handelshindringer. EU kan skabe et indre marked for energi, så vi kan få energien transporteret mere rundt og få en bedre udnyttelse af den energi, der er i hele Europa. EU kan på vores vegne forhandle nogle gode frihandelsaftaler, hvor vi ved at stå sammen kan få bedre vilkår, end hvis vi stod alene. Det kan og skal EU gøre. Men EU skal ikke blande sig i finanspolitikken. Det er et nationalt anliggende. Om man har skatteyderfinansierede velfærdssamfund, som vi har i Danmark, Sverige og Finland, om man har forsikringsbaserede samfund, som man typisk har i angelsaksiske lande, eller om man har noget andet, er en forskel i kultur mellem landene, som ikke skal ensrettes af en finansminister på EU-plan.

Men vi er lidt tilbage ved det samme problem som i det foregående spørgsmål. Det er min klare holdning, og det er regeringens klare holdning. Men vores holdning bliver ikke hørt ved det bord, hvor beslutningen kan træffes, for det vil i givet fald være en beslutning, som eurogruppelandene kan tage. Det er klart, at den fælles finansminister så i givet fald vil skulle have en position i den samlede Kommission, og der har vi noget at skulle have sagt om, hvilken placering det i givet fald skal være.

Men nu tror jeg faktisk ikke på, at det er alle eurolandene, der synes, at det er den rigtige vej frem. Derfor er jeg stadig væk tvivlende over for, om det her bliver en realitet. Jeg tror, der er andre dele af det, som Kommissionen fremlagde i deres decemberudspil, som vil være mere realistisk at få igennem, og som er det, kræfterne samles

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:18

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jeg siger jo: Heldigvis er vi ikke er med i euroen. For så kunne vi jo sådan set risikere at blive omfattet af en fælles finanspolitik og have sådan en finanssupermand, som finansministeren tilkendegiver, rendende rundt på kontorerne her på Slotsholmen. Så jeg synes, det er godt, vi ikke er med i eurozonen.

Men det er der jo nogle der også forsøger at lave om på. Vi har en fransk præsident, som har tilkendegivet, at det for EU-landene fremover ikke vil være et spørgsmål om, hvorvidt de ønsker at være med i euroen eller ej. Det *skal* de være på den lange bane. Jeg ved ikke, hvordan det forholder sig til det danske forbehold. For vi har jo for så vidt et juridisk gældende forbehold, som jeg vil gå ud fra – det kan ministeren så af- eller bekræfte – at en fransk præsident eller en enig EU-forsamling vel i og for sig ikke kan røre ved. Men ikke desto mindre er det jo sagt meget klart fra den franske præsidents side, at euroen på sigt skal omfatte alle EU's medlemslande.

Man må sige, at Jean-Claude Juncker i sin state of the Union-tale her i september 2017 også sagde det relativt klart. Han sagde – og nu citerer jeg igen – at vi har brug for en europæisk minister for økonomi og finansiering, en europæisk minister, der kan fremme og støtte strukturreformer i EU's medlemsstater. Den nye minister bør have ansvaret for at koordinere alle EU's finansielle instrumenter, der kan iværksættes, når en medlemsstat er i recession eller ramt af en grundlæggende krise.

Det er svært at læse det her som andet, end at landene kan blive sat under en eller anden form for administration. Nu er jeg enig i, at der er vi ikke i Danmark. For vi gør et godt stykke arbejde med vores økonomi. Men jeg synes, der er noget sådan lidt urovækkende over, at man begynder at adressere landene som sådan en slags kommuner, så man fra Bruxelles bare kan komme og sige: Nu sætter vi jer under administration, så I gør det rigtige.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:20

Finansministeren (Kristian Jensen):

Først det juridiske: Det er sådan, at i princippet har alle medlemslande i EU sagt, at de stræber hen mod at blive medlem af euroen, hvis deres økonomi er til det – bortset fra Danmark. For vi har en juridisk gældende undtagelse, et forbehold, der gør, at vi selv tager stilling til, om vi skal være med eller ej, og det anerkender alle lande. Når først de bliver mindet lidt om det, anerkender de franske politikere det også.

Men det er lidt nemt, når man sidder i Eiffeltårnet, sådan at se ud over hele Europa og ikke lige huske alle de undtagelser, der måtte være. Vores undtagelse er altså, at vi har et juridisk gældende forbehold. Det er danskerne, der beslutter, om Danmark skal være med i euroen – ikke andre.

Med hensyn til den anden del af det: Hvad er det for en vej frem, og hvad er det, Juncker siger? Det er jo ikke nyt, at centrum gerne vil have magt i centrum og ikke i periferien. Da jeg var bankassistent for en del år siden, var det altid hovedkontoret, der hellere ville bestemme over filialerne end filialerne, der fik lov til at bestemme selv. I kommunerne er det sådan, at inde på rådhuset vil man gerne bestemme mere end ude i institutionerne, og i Folketinget vil vi en gang imellem gerne bestemme over kommunerne. Sådan er det, beklager.

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det spørgeren igen. Værsgo.

Kl. 14:21

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Det er jo også derfor, det er så vigtigt, at vi, om jeg så må sige, gør front mod det her, så vi altså ikke risikerer at stå der, hvor vi har sådan en finanssupermand siddende i Bruxelles, som dikterer, hvad der er op og ned i vores krav. Så jeg vil bare afslutningsvis spørge finansministeren: Hvor er det – også inden for eurozonen – at finansministeren ser, at der kan være opbakning til de her synspunkter?

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:21

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg skal bare færdiggøre det og sige, at jeg aldrig kom til at sidde i centeret, men altid i filialen. Derfor har jeg i hele mit arbejdsliv og i mit politiske liv kæmpet imod, at man centraliserede beslutningerne, og kæmpet for, at man skubbede dem ud så decentralt som muligt. Men det kan vi snakke om en anden gang i forhold til de danske kommuner.

Spørgsmålet går på, hvor vi har opbakning til vores linje. Det har vi faktisk meget i det nordisk-baltiske samarbejde, hvor der er enighed om, at der skal være en klar arbejdsfordeling mellem nationalstater og centrale organisationer og institutioner i Bruxelles. Det har vi også i Østeuropa. Jeg tror også, vi har det i Irland, som på samme måde godt kan se, at der er ret meget distance fra Dublin til Bruxelles.

Så der er, kan man sige en mentalitetsforskel imellem de lande, der er vant til at have meget stærk centralmagt, og de lande, der er vant til at have et meget decentralt styre som det, vi har i de nordiske lande, som de baltiske lande har bakket op om, og som vi forsøger at forstærke i en alliance.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 14:23

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jeg må jo sige til finansministeren, at jeg håber, at finansministeren får ret i, at vi kommer til at gå så vidt, at vi kan få stoppet det her. For jeg er slet ikke i tvivl om, at det her med, at en finanssupermand skal stå og banke medlemslandene oven i hovedet, nok ikke er befordrende for danskernes ønske om at forblive i Den Europæiske Union, også selv i den situation, at vi står uden for. For jeg tror egentlig, at borgerne gerne vil have et EU, som netop respekterer nationalstaternes rettigheder. Og der synes jeg, at det her er et skridt, der viser, at man er på vej i den gale retning.

Kl. 14:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Sidste svar. Værsgo.

Kl. 14:23

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg tillader mig så at glæde mig over, at der i de seneste 2 år har haft en stadig større opbakning bag det danske EU-medlemskab. Men jeg anerkender selvfølgelig også det danske EU-medlemskab, som vi kender det i dag. Derfor er jeg klart af den overbevisning, at det, vi skal kæmpe for fra dansk side, er, at EU udvikler sig i den retning, vi gerne vil have. Det er en retning, hvor EU er stærkere på færre ting, altså f.eks., at vi får færdiggjort det indre marked. Jeg er stadig væk flyforbandet – undskyld, det må jeg ikke sige – men jeg er meget irriteret over, at en række danske virksomheder stadig væk oplever tekniske handelshindringer. Jeg ærgrer mig over, at det indre energimarked ikke er kommet på plads. Jeg ærgrer mig over, at der stadig væk er for meget bureaukrati i EU-systemet. Og selv om Junckerkommissionen har reduceret antallet af nye forslag i forhold til den tidligere Kommission, er der stadig væk for meget, der mangler at

blive ryddet op i. Derfor skal vi selvfølgelig kæmpe for, at EU udvikler sig i den retning, vi kan bakke op om fra dansk side.

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Kl. 14:24

Spm. nr. S 493

10) Til erhvervsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Synes ministeren, at det gavner dansk værftsindustri, at Danmark har opstillet en hel masse »snubletråde«, som andre EU-lande ikke bruger, når staten skal afgive ordre på nye fartøjer, i form af en 10-årsregel plus materiale på flere sprog osv.?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for at læse op.

Kl. 14:24

Bjarne Laustsen (S):

Tusind tak, fru formand. Det første spørgsmål lyder: Synes ministeren, at det gavner dansk værftsindustri, at Danmark har opstillet en hel masse snubletråde, som andre EU-lande ikke bruger, når staten skal afgive ordre på nye fartøjer, i form af en 10-årsregel plus materiale på flere sprog osv.?

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:25

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Spørgsmålet synes at udspringe fra et konkret udbud, hvor der antages at være opstillet et krav om, at de, der byder på opgaven, skal have bygget et tilsvarende skib inden for de sidste 10 år. Jeg kan ikke udtale mig om det konkrete udbud, men jeg kan godt udtale mig om udbudsreglerne, der hører under mit område.

Danmark er ligesom de øvrige EU-lande forpligtet til at overholde de fælles regler for offentlige indkøb. Udbudsreglerne stiller ikke krav til, hvad der kan købes, men hvordan det købes. Offentlige ordregivere kan efter udbudsreglerne lovligt fastsætte krav om referencer og nødvendig erfaring, når det ud fra en konkret vurdering giver mening. Det er noget, som den enkelte ordregiver selv beslutter nødvendigheden af, og der findes ikke en såkaldt 10-årsregel i udbudsloven. Udbudsreglerne skal sikre fair og lige konkurrencevilkår for alle, hvor det bedste bud vinder. På den måde kan myndighederne også få de bedst mulige løsninger inden for de økonomiske rammer, der er sat. Det er ikke kun til gavn for myndighederne og skatteborgerne, men også for virksomhederne, særlig i et lille land som vores.

Jeg skal som nævnt ikke gøre mig klog på det konkrete udbud. Jeg kan blot konstatere, at det er annulleret. I forhold til både det og andre udbud mener jeg naturligvis, at man ikke skal stille unødige hindringer op for danske virksomheder, det gælder også værfterne.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Bjarne Laustsen. Værsgo.

Kl. 14:26

Bjarne Laustsen (S):

Jeg sætter umådelig meget pris på erhvervsministeren og det blå Danmark, og jeg tror, at vi har fælles interesser på det punkt – og tak for, at man laver planer og initiativer og sådan noget for at hjælpe det blå Danmark. Vi er en stolt søfartsnation. Det skal vi også være,

så vi fortsat også kan bygge vores skibe. Så hvis vi deler den intention, kan vi jo kigge på, hvad der så ellers er.

Jeg står her med en liste fra Mathis Værft i Nordjylland, og også Danske Maritime har lavet en tilsvarende. Her kan man se, at der er en lang række ting inden for søværnet, og der er Miljø- og Fødevareministeriet, der har bestilt. Og man kan se, at det i mange af tilfældene er gået rigtig galt.

Det værste tilfælde er Miljø- og Fødevareministeriet, der bestilte et fiskeriinspektionsskib, der ikke duede. Det ligger i Spanien. Der er produktionstab osv. – og som om man ikke lavede fejlen en gang til ved at bestille to brugte katamaraner i England, som ligger i Svendborg Havn og er ubrugelige.

Jeg synes jo, det er ærgerligt, når vi har danske værfter, der kan lave en ordentlig kvalitet til en ordentlig pris. Derfor forstår jeg jo ikke, at man kan stille de her regler op. Hvorfor har vi f.eks. sådan en 10-årsregel? Det må da være noget, erhvervsministeren synes kunne være interessant. Hvorfor udbyder vi på andre sprog end dansk? Det gør ingen andre lande. Og hvorfor kigger vi ikke mere på pris og kvalitet, end vi rent faktisk gør, i det udbudsmateriale, hvis der ikke er nogen, der forhindrer os i det. Hvorfor gør vi det, vi gør?

Kl. 14:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:28

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Altså, der er ikke nogen 10-årsregel i udbudsreglerne. Der er ikke nogen 10-årsregel. Så kan man jo som ordregiver have forskellige kriterier. Men når vi har vores udbudsregler i Danmark, er der ikke nogen krav om det. Udbudsregler stiller altså ikke krav til, hvad der købes, men hvordan det købes.

Jeg synes selvfølgelig kun, at det er ret og rimeligt, og der er jeg enig med spørgeren, at vi har en stærk tradition i Danmark for, at det blå Danmark også selv kan levere løsninger. Det skal vi selvfølgelig blive ved med at understøtte. Det har vi et godt samarbejde om i Folketinget – Socialdemokratiet og også mit eget parti og andre partier i Folketinget. Der er det vigtigt, at vi arbejder for, at det blå Danmark har stabile og konkurrencedygtige rammevilkår, så danske virksomheder står stærkt i den internationale konkurrence. Derfor har vi jo lavet en vækstplan for det blå Danmark, som også styrker industrien.

Det er altså også mit klare indtryk, når jeg kigger på det, at danske værfter er i stand til at levere gode, innovative og konkurrencedygtige løsninger. Det har vi jo f.eks. set i forbindelse med købet af forsvarets støtteskibe, fregatter og inspektionsfartøjer, og det er jeg altså også sikker på vi vil se fremover.

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:29

Bjarne Laustsen (S):

Jo, men det hjælper stadig væk ikke. Jeg har med tidligere erhvervsministre også diskuteret det omkring Danpilot, som er sådan et halvoffentligt selskab. Så siger man, at når Mathis Værft ikke har lavet hårdtvejrsbåde, selv om de har lavet den mest fremragende lodsbåd, der ligger i Skagen og har sejlet deroppe i over 20 år, så er de udelukket fra at byde. Det kan da godt være, at ministeren mener, at de er konkurrencedygtige osv., men de er holdt helt udenfor, hr. minister. Det er jo det, jeg ikke forstår, vil jeg sige til ministeren, der har ansvaret for det her område. 10-årsreglen har vi set bort fra på Forsvarsministeriets område nu her, og det er jo helt vanvittigt, når Karstensens Skibsværft laver krigsskibe, at man så slet ikke kan få lov at byde på et miljøskib, der har en lavere kompleksitet, fordi der tilfæl-

digvis er gået mere end 10 år, siden Danmark har fået bygget et miljøskib. Det er den slags ting, jeg mener.

Jeg går ud fra – og det er det, jeg er interesseret i at høre om – at det ikke har noget med EU at gøre, men at det er noget, man selv har fundet på i Danmark. Hvorfor er det så, at vi bruger sådan nogle ting? Det vil jeg gerne have ministeren til at kigge på som koordinerende led i forhold til regeringen, når forskellige andre køber ind.

Kl 14:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:30

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg forstår sådan set godt spørgsmålet og baggrunden for det, men jeg vil godt lige understrege igen, at der ikke findes den her såkaldte 10-årsregel i udbudsreglerne. Det, vi har et ansvar for, er, at der er fair og lige vilkår. Det er vi jo også som samfund interesseret i, for vi vil gerne have, at vi køber bedst muligt og så billigt som muligt. Så er det selvfølgelig vigtigt, at man sætter forskellige kriterier op for det, men det skal bare være fair og lige kriterier. Det er jo også til gavn for det danske samfund. Jeg er helt sikker på, at de danske værfter, som fungerer rigtig godt og er dygtige, nok skal overleve. Hvis vi bare fra politisk side sikrer de rigtige rammer for dem, vil de som konkurrencedygtige danske værfter også formå at udfylde dem. Vi skal bare sikre os, at vi ikke laver konkurrenceforvridning, når vi laver udbud, og det sker heller ikke.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:31

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er helt med på, at det ikke er erhvervsministeren, og jeg kan også love for, at det ikke er undertegnede, der laver et udbudsmateriale, der er så firkantet – og man har i øvrigt pudset Kammeradvokaten på det og skal lave alle mulige regler. Og hvis nogen vil brokke sig over de regler eller bare klage over dem, skal de sende en check med på titusindvis af kroner. Man går op i ting, som er ganske irrelevante i forbindelse med at bygge et skib. Ministeren har også selv svaret i forhold til de to katamaraner, der ligger nede i Svendborg, at det andet danske værft ikke opfyldte konditionerne. Jo, men hvad består de i? Hvad er det for nogle konditioner? Handler det om arbejdsdage eller et felt, der skulle have været afkrydset? Det er fuldstændig ligegyldigt i forhold til den kvalitet og den pris, som skibet har.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:32

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Som jeg også nævnte indledningsvis, vil jeg meget nødig gå ind og udtale mig om det konkrete udbud og rimeligheden i det. Jeg hører, hvad der bliver sagt, men her vil jeg jo så henvise til forsvarsministeren. Når det er sagt, kan jeg jo konstatere, at det pågældende udbud som led i forsvarsforliget er blevet annulleret, og jeg kan forstå, at man vil undersøge muligheden for en alternativ løsning med nye militære fartøjer, herunder at den militære opgaveløsning også skal omfatte havmiljøopgaver. Det synes jeg egentlig lyder meget konstruktivt og fornuftigt.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det, og det var afslutningen på spørgsmål nr. 10.

Vi går over til spørgsmål nr. 11, der også er til erhvervsministeren, og spørgeren er i dette tilfælde også hr. Bjarne Laustsen fra Socialdemokratiet.

Kl. 14:32

Spm. nr. S 494

11) Til erhvervsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Vil ministeren arbejde for, at alt udbudsmateriale bliver renset for ekstraordinære, unødvendige og bureaukratiske regler, der kun synes at have det ene formål at udelukke dansk værftsindustri fra at producere til deres eget hjemmemarked?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 14:32

Bjarne Laustsen (S):

Tusind tak, formand. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren arbejde for, at udbudsmaterialet bliver renset for ekstraordinære, unødvendige og bureaukratiske regler, der kun synes at have det ene formål at udelukke dansk værftsindustri fra at producere til deres eget hjemmemarked?

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:33

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg kender ikke det konkrete udbud, som jeg formoder ligger til grund for spørgerens spørgsmål, i detaljer, men jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at de mindstekrav, der er blevet stillet, skulle have til hensigt at udelukke dansk værftindustri.

Det gælder for alle EU-lande, at man skal holde sig inden for rammerne af udbudsreglerne og de fælleseuropæiske principper. Det betyder, at man skal overholde principper om ligebehandling, proportionalitet og forbud mod forskelsbehandling. Det kommer også danske virksomheder og arbejdspladser til gode, for de skal jo også have mulighed for at byde på opgaver i andre EU-lande. Derfor er jeg også meget optaget af og vil arbejde for, at de principper følges.

Så har vi selvfølgelig en opgave i at sørge for, at der bliver mindst muligt bureaukrati. Der har vi i forbindelse med vores vækstplan for Det Blå Danmark lanceret, at vi vil undersøge og synliggøre mulighederne for løbende at prioritere bl.a. innovation – det var spørgeren også inde på – samt miljø- og klimaløsninger ved offentlige indkøb, f.eks. ved brug af innovationspartnerskaber.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:34

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Nu er det sådan, at hvis man vil forsøge at sælge en vindmølle – for nu at bruge det eksempel – kommer den, som man forsøger at sælge den til, og spørger: Stiller I dem op i jeres eget land? Og hvis man så siger, at det kunne man da aldrig drømme om, er det nok svært at sælge en vindmølle til nogen. Derfor er problemet her jo, at hvis dansk værftsindustri bliver holdt udenfor og ikke har et hjemmemarked at levere til, hvor skal referencegrundlaget så komme fra, når de skal ud i den store verden og fortælle om det? De kan ikke sige: Vi har leveret til Danpilot, Miljø- og Fødevareministeriet, Søværnet osv.; det eksisterer ikke, for det har de ikke fået lov til at gøre, fordi der er gået mere end 10 år.

Det er de regler, som nogle har stillet op, og jeg er helt med på, at det hverken er ministeren eller undertegnede, men hvor kommer de fra? Det er derfor, at jeg spørger ministeren, om han vil være med til at fjerne de regler. Han har sikkert hørt om det før, ellers skal jeg nok sørge for, at der kommer en liste så lang med alle de steder, hvor der er uhensigtsmæssigheder. Jeg er helt med på det om konkurrence, skatteborgernes penge og alt det. Det er slet ikke det.

Men i den sag fra Svendborg med de to katamaraner, som ministeren også har svaret på, var det et engelsk værft, der vandt licitationen, men så ville de have 5 mio. kr. mere for at lave dem. Så spørger jeg, hvorfor man så ikke tager nummer to. Det er, fordi de ikke opfylder de konditionsmæssige krav. Hvad er det? Nu kan jeg jo se, at man har brugt flere millioner kroner på retssager, til Kammeradvokaten, og jeg skal give dig, skal jeg, for at få redt trådene ud, plus at man ligger med noget, der er ubrugeligt, men det er da ikke en særlig god måde at bruge skatteborgernes penge på, at man er kommet til at købe noget, der ikke virker. Hvorfor ikke stramme op på det, så vi får noget, der fungerer?

De kan have et referencegrundlag på en redningsbåd eller lodsbåd, der har sejlet oppe ved Skagen i 20 år, men så finder man på et nyt navn, og nu skal det hedde en hårdtvejrsbåd, og sådan en har de ikke lige lavet, men det er faktisk stort set det samme. Men man finder på et nyt navn, og da de ikke har lavet sådan en i løbet af de sidste 10 år, er de udelukket fra at byde. Det er sådan nogle ting, jeg synes er galimatias. Der er ingen mennesker på denne jord, der forstår det – jo, måske dem, der har lavet det. Men det er ikke til gavn for nogen, overhovedet. Vil ministeren ikke godt kigge på det?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:36

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Der er ikke noget, jeg hellere vil end at sikre, at danske værfter vinder opgaver i Danmark. Hvis jeg overhovedet kunne trylle, ville jeg jo gøre det. Men vi er bundet op, og det er også til gavn for Danmark, på nogle fælles indkøbsregler, som ikke så meget handler om, hvad der købes, men hvordan der købes. Det er til stor, stor gavn for danske virksomheder, at der er fælles spilleregler, for ellers ville vi jo aldrig nogen sinde kunne sælge noget uden for landets grænser.

Så skal man selvfølgelig passe på, at det ikke bliver for bureaukratisk. Man skal også fokusere på innovative løsninger. Det kigger vi også på i vores blå handlingsplan. Man skal jo ikke lægge snubletråde ud, så danske virksomheder ikke kan byde ind på opgaver i Danmark, men det er ligesom en opgave for udbudsgiveren, for loven er krystalklar. Der gælder fællesregler i EU på det område med offentlige indkøb, og der handler det altså om at se på, hvordan der købes, og ikke om at se på, hvad der købes. Det er hele præmissen for det.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:37

Bjarne Laustsen (S):

En tidligere udenrigsminister, som vi begge kender, hr. Per Stig Møller, fik et svar fra Europaudvalget på et spørgsmål på det militære område: Hvem bestemmer egentlig, hvordan vi skal gøre det? Svaret er klart og tydeligt: Det gør vi selv. Det er en national bestemmelse.

Vi har jo set alle udbud. Danske Maritime har jo gennemgået alle de udbud, som de andre sender ud. Der siger de f.eks., at vi sender det da i EU-udbud, og det ser godt ud på papiret. Det er kun på deres lands sprog, og – siger de så – det skal foregå præcis på den strækning, på den engelske kyst eller et andet sted. Så kan Danmark jo ikke være med. Hvorfor er det, at vi skal være mere katolske end paven selv?

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Christian Juhl): Ministeren.

Kl. 14:38

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Vi skal ikke være mere katolske end paven selv, slet ikke når vi lever i et protestantisk land, for så ville det jo være vanskeligt. Men vi skal overholde de regler, der er, for de er til gavn for Danmark, og de er til gavn for vores skatteborgere, og de er til gavn for de danske virksomheder, for det betyder, at der er lige konkurrencevilkår. Det er til gavn for vores skatteborgere, fordi de får det bedst mulige produkt til den billigst mulige pris. Det er til gavn for vores virksomheder, som kan byde ind på opgaver i hele Europa.

Når det er sagt, kan man jo ikke forsvare, hvis der kommer fuldstændig tåbelige snubletråde ind i forhold til nyt bureaukrati og vanvittige krav og alt muligt andet, men det stiller jo bare et ekstra krav til udbudsgiver for at sikre, at der bliver plads til, at danske virksomheder selvfølgelig kan byde ind. Der har vi sagt, at vi også vil være med til at kigge på nye innovative løsninger, der skal spille ind som kriterie, og hvad man kan gøre osv. Men der er altså ikke nogen, som har et andet formål end det, jeg har, og som jeg også forstår spørgeren har, fordi det kæmper han for på fornemste vis, nemlig at sikre, at de danske værfter selvfølgelig kan levere til danske opgaver i Danmark.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:39

Bjarne Laustsen (S):

Nu ved vi, at Europa-Kommissionen aldrig nogen sinde har været efter Danmark eller for den sags skyld noget andet EU-land, fordi man betragter det som en national selvbestemmelse, at man kan gøre det, som man vil. Vi gør for en sikkerheds skyld det fra Danmarks side, at vi laver det både på vores modersmål og også på engelsk – altså, vi hjælper, vi giver det til alle de andre. Det gør de f.eks. ikke hos os. Man stiller også krav om en lang, lang række andre ting. Det er jo bare det, der gør, at danske værfter er helt uden for i forhold til konkurrencen. Det er derfor, at jeg gerne vil være med til at sikre, at vi også har danske værfter. Hvis man kigger på afløbet i forhold til den her liste over, hvad det er, danske værfter er gået glip af på grund af tåbelige regler, og hvor mange bådebyggerier og ting og sager og ganske almindelige lønmodtagere, der kunne have tjent en indkomst og betalt skat til vores fælles velfærd, som vi bare har sendt ud af landet, som nu ligger som skrot nede i Svendborg Havn, så synes jeg, at det er tudetosset.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:39

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg tror nu ikke, at det er det, at der også er udbudsmateriale på engelsk, der gør, at man taber opgaverne, for det giver da noget transparens, og jeg synes kun, det er godt, for det er sundt, at der er konkurrence. Hvis et udenlandsk værft ville vinde på baggrund af, at det var bedre og billigere, er det da godt for Danmark, men det er ikke

godt for Danmark, hvis det er på grund af bureaukrati, og hvis det viser sig, at det danske værft er mindst lige så godt. Så bør det danske værft selvfølgelig have en enestående mulighed for at vinde. Derfor skal man selvfølgelig se på, om man kan gøre det mindre bureaukratisk. Man skal se på, om man kan tænke andre løsninger ind i det. Men det er altså vigtigt, at der er de samme spilleregler i Europa, fordi ellers kan vores virksomheder ikke vinde nogen som helst konkurrencer rundtomkring i Europa, fordi vi er sådan et lille land, og der har vi gavn af at EU sætter nogle fælles spilleregler.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Jeg vil gerne sige tak til både erhvervsministeren og hr. Bjarne Laustsen for dagens indsats.

Vi går nu over til spørgsmål nr. 14, idet spørgsmål nr. 12 og nr. 13 er trukket tilbage. Spørgsmål nr. 14 er til undervisningsministeren, og spørgeren er fru Annette Lind fra Socialdemokratiet.

Kl. 14:40

Spm. nr. S 497

12) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Eva Flyvholm (EL):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at forskere oplever, at ytringsfriheden er svækket, og at ministerier og myndigheder ændrer i deres rapporter?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 14:41

Spm. nr. S 480

13) Til sundhedsministeren af:

Andreas Steenberg (RV):

Mener ministeren, det er rimeligt, at sundhedspersoner, der oplever en såkaldt midlertidig virksomhedsindskrænkelse eller autorisationsfratagelse, skal gå i flere år uden mulighed for at få sagen prøvet ved en anden instans?

Skriftlig begrundelse

Sundhedspersoner, der administrativ får frataget deres autorisation/virksomhedsindskrænkning, skal vente op til 2 år, inden sagen indbringes for en domstol, som tager endelig stilling til spørgsmålet. Konsekvensen er, at sundhedspersonen i perioden udelukkes fra sit arbejde helt eller delvist, og en læge med egen praksis kan blive nødt til at finde en vikar eller afhænde sin praksis. Særligt hvis perioden strækker sig over en længere periode, kan det være svært at vedligeholde sine faglige kompetencer og muligheden for at vende tilbage til sit erhverv. Der er ikke mulighed for at anke afgørelserne til anden instans.

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 14:41

Spm. nr. S 489

14) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt over for landets elever at ændre prøvebekendtgørelsen, 3 måneder før afgangsprøverne skal aflægges?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hun er i fuld trav på vej herop. Værsgo.

Kl. 14:41

Annette Lind (S):

Tak for det. Mener ministeren, at det er rimeligt over for landets elever at ændre prøvebekendtgørelsen, 3 måneder før afgangsprøverne skal aflægges?

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:41

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Der er ingen tvivl om, at det er mest optimalt, hvis rammerne for folkeskolens prøver ligger fast ved skoleårets start. Men det kan ikke altid lade sig gøre, og det har desværre ikke været tilfældet i år. Den nye prøvebekendtgørelse indeholder elementer, som skulle gennemføres nu, fordi de er en del af gymnasiereformen. Samtidig var ministeriet blevet opmærksom på, at det var nødvendigt at præcisere reglerne om hjælpemidler, og tog derfor initiativ til dette – særlig at internettet kun må anvendes i det omfang, et hjælpemiddel ikke kan gemmes lokalt. Eleverne må ikke bruge internettet til generel og bred informationssøgning ved andre prøver end den i dansk skriftlig fremstilling, som forligskredsen i 2014 aftalte at det skal være muligt ved.

Selv om det ikke er nyt, har reglerne for brugen af internettet til informationssøgning m.v. under prøverne som nævnt været uklare. Den uklarhed bunder desværre også i ministeriets egen vejledning, især i matematik. På grund af uklarheden har reglerne kunnet fortolkes forkert, dvs. på en anden måde, end det var intentionen i forligskredsens aftale fra 2014. Det har vi en forpligtigelse til at rette op på, også selv om det ikke sker ved skoleårets start.

Det ændrer selvfølgelig ikke på, at det kan være ærgerligt for de elever, som nu skal indrette sig på, at de ikke har den samme adgang til internettet under deres prøver til sommer, som deres lærer måske havde stillet dem i udsigt. Det har jeg stor forståelse for, og ministeriet vil naturligvis bestræbe sig på, at kommende prøvebekendtgørelser bliver udstedt i bedre tid.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:43

Annette Lind (S):

Tak for det. Reglerne er uklare. Faktum er, at jeg får rigtig mange henvendelser fra lærere og elever og ledere, og det er jeg sikker på at ministeren også gør. Det her er, 3 måneder før man står og skal op til sin prøve i 9. klasse.

Kan ministeren forklare, hvorfor det er nødvendigt at præcisere det her nu? Det her er jo ikke bare en teknisk ændring, det her er en decideret ændring af lovgivningen, sådan som vi ser det i Socialdemokratiet. Hvorfor er det nødvendigt at præcisere det 3 måneder før?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:43

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Der er tale om en præcisering, og den finder sted, i forbindelse med at gymnasiereformen jo bliver implementeret. Og den har – som spørgeren jo også er bekendt med – en effekt i forhold til folkeskolens afgangsprøve, som udvikler sig til en egentlig eksamen. Og det er i den forbindelse, at man går vejledningerne igennem og sørger for at præcisere, hvis der er uklarheder.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:44

Annette Lind (S):

Nu er det jo ikke så længe siden, at vi lavede gymnasiereformen, og efter at vi havde lavet gymnasiereformen, var det sådan, at ministeren lavede bekendtgørelsen om, sådan at bestemmelsen om direkte internetadgang ikke længere skulle være gældende for eksamen for gymnasieelever, altså noget, som ministeren gjorde helt imod et politisk flertal. For det var jo sådan, at vi var en bred vifte af partier, som ville have, der skulle være den her direkte adgang til internet, så jeg vil gerne høre: Hvad er ministerens holdning til, at man nu helt fjerner internetadgangen, også i folkeskolen, når hun ved, at der er et bredt politisk flertal, der er imod det?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:44

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det er helt korrekt, at jeg traf den beslutning at ændre bekendtgørelsen i forhold til gymnasiernes eksamener. Det var en politisk beslutning, som jeg traf, bl.a. for at sikre, at vi kunne reducere omfanget af snyd, men også for at sikre, at eleverne faktisk blev eksamineret i det, som faget indeholdt. Det var gymnasierne.

For folkeskolen er der ikke tale om en ændring af bekendtgørelser eller lovgivning, og der er heller ikke tale om et politisk indgreb. Der er tale om, at ministeriet præciserer gældende ret, i forbindelse med at prøven skal gennemgås som følge af gymnasiereformen.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:45

Annette Lind (S):

Den forståelse af det har elever og lærere ude i virkeligheden altså ikke. Det er sådan, at jeg har talt med Danske Skoleelever, og de siger, at f.eks. det, der hedder matematikprofessor.dk, kan man lige pludselig ikke bruge her 3 måneder før eksamen. Gælder det også for terminsprøverne?

Så vil jeg gerne spørge ministeren, der lige har været ude at lancere teknologiforståelse, om kodning og programmering: Hvordan i alverden synes ministeren at det hænger sammen med, at man nu fjerner den fulde internetadgang både i folkeskolen og på gymnasiet?

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:46

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det hænger altså faktisk meget fint sammen. Når man f.eks. skal lære at kode, skal man arbejde seriøst med et emne, og man skal have indsigt, og man skal opøve nogle færdigheder. Det har ikke så meget at gøre med det, vi diskuterer her.

Men hvis vi igen lige vender tilbage til dagens emne, vil jeg sige, at der altså er tale om en præcisering, som ministeriet foretager, og det er beklageligt, at det kommer så sent; jeg hører også fra mange elever, som synes, at det er sent. Men det er altså, ved at ministeriet gennemgår vejledningerne, at de ser behovet for at præcisere gæl-

dende ret. Der er altså hverken tale om nogen lovændring eller bekendtgørelsesændring.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til både undervisningsministeren og fru Annette Lind for dagens indsats.

Så kommer vi til det sidste spørgsmål, og vi er i den helt usædvanlige situation, at der kun er et spørgsmål til transport-, bygningsog boligministeren, og det er stillet af Jesper Kiel fra Enhedslisten.

K1 14·47

Spm. nr. S 496

15) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Jesper Kiel (EL):

Vil ministeren arbejde for, at der etableres sikre forhold for cyklister på den statslige vejstrækning mellem Ollerup og Svendborg, og mener ministeren, at staten bør afsætte anlægsmidler, som kan sikre, at der etableres cykelsti på strækningen?

Skriftlig begrundelse

Der er meget usikre forhold for cyklister på en del af strækningen på statsvejen mellem Ollerup og Svendborg. Ud over at der er et generelt behov for at kunne cykle på strækningen, så er der en del skoler i Ollerup med elever, som har behov for at cykle til og fra Svendborg. Der er meget trafik med lastbiler, der er ikke cykelbaner, og der er meget svære oversigtsforhold ved Hvidkilde Gods på grund af skarpe sving og en smal allé.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 14:47

Jesper Kiel (EL):

Tak. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren arbejde for, at der etableres sikre forhold for cyklister på den statslige vejstrækning mellem Ollerup og Svendborg, og mener ministeren, at staten bør afsætte anlægsmidler, som kan sikre, at der etableres cykelsti på strækningen?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:47

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Jeg er opmærksom på, at der fra spørgerens side er et ønske om, at der etableres cykelstier på strækningen mellem Svendborg og Ollerup. Som spørgeren blev oplyst om ved min besvarelse af Transport-, Bygnings- og Boligudvalgets spørgsmål nr. 230, indgår cykelstiønsket på Vejdirektoratets liste over ønsker til cykelstier langs statsvejnettet.

Som jeg ligeledes orienterede spørgeren om ved besvarelsen af spørgsmålet, vurderede Vejdirektoratet i 2015, at udgiften til en eventuel anlæggelse af en cykelsti mellem Svendborg og Ollerup vil beløbe sig til ca. 40 mio. kr. Det er en relativt dyr cykelsti. Det skyldes en række terrænmæssige, landskabelige og kulturhistoriske forhold på strækningen.

Der har i forskellige forligskredse været udmøntet puljemidler til forbedring af forholdene for cyklister. Det gælder bl.a. en pulje, der blev udmøntet sidste år i den forligskreds om bedre og billigere kollektiv trafik, som spørgerens parti er en del af. I den forbindelse har kommuner, herunder Svendborg Kommune, kunnet ansøge om statslige tilskud til forbedringer for cyklister i lokalområdet. Så vidt jeg har forstået det, er det ikke sket.

Herudover kan jeg oplyse, at der på nuværende tidspunkt ikke er midler til at prioritere en statslig finansiering til etablering af den omtalte cykelsti.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:48

Jesper Kiel (EL):

Det illustrerer måske meget godt, hvorfor jeg igen har rejst spørgsmål her. Det er jo, fordi de skriftlige svar, jeg har fået fra ministeren, henviser til, at Svendborg Kommune kunne have søgt om midler fra en pulje på 100 mio. kr. til et projekt, som er på omkring 40 mio. kr. for en vej, som ikke er kommunens, men som er statens vej. Derfor vil jeg gerne have ministeren til at forholde sig til det. Mener ministeren ikke, at det som udgangspunkt er Vejdirektoratet og transportministerens ansvar, at der sikres sikre forhold for cyklisterne på de statslige vejstrækninger?

Man føler det, som sidder man med livet i hænderne, når man prøver at cykle på den, for man skal cykle ned igennem nogle meget skarpe sving, der er rigtig mange lastbiler, og man skal op igennem en gammel allé, som også er meget snæver, og hvor der ikke er nogen cykelbane eller noget som helst andet. Der er rigtig, rigtig mange i Ollerup – det er skoler, det er selvfølgelig de lokale beboere, det er højskoler, og det er lærerskoler – som alle sammen har et stort ønske om at kunne cykle sikkert til Svendborg.

Derfor er jeg nødt til at vide, om ikke man mener at det først og fremmest er statens ansvar, og så kan man selvfølgelig spørge kommuner, Kulturarvsstyrelsen, Realdania og alle mulige andre, om de vil være med til at finansiere projektet, men det må vel være staten, der sikrer forholdene for cyklister på statens veje. Er det ikke ministeren opfattelse?

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:50

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Den ordning, jeg henviser til, er jo en ordning, som er blevet etableret af bl.a. spørgerens eget parti, og i den kreds af partier, som spørgerens parti er en del af, nemlig bedre og billigere-forligskredsen, har man jo afsat penge til at medfinansiere cykelstier, herunder cykelstier langs statsvejene. Man har ikke afsat penge til fuldstændig at finansiere cykelstier langs statsvejene. Så det er jo også en diskussion, som spørgeren så må tage med sit eget partis forhandlere, som har været med til det her.

Jeg tror, at tankegangen er den, at hvis en kommune viser det initiativ gerne selv at ville betale noget af en cykelsti, må det være, fordi det er en vigtig cykelsti. Omvendt er det jo en gratis omgang, hvis man bare kunne bede staten om at finansiere det hele. Så var der nok ikke nogen grænser for, hvor mange cykelstier kommunerne ville have.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:50

Jesper Kiel (EL):

Men Svendborg Kommune har sådan set vist et initiativ og har henvendt sig til den tidligere transportminister, som var dernede og kiggede på forholdene. Sådan set var Vejdirektoratet også inde i sagen, og man er jo med på, at der er et projekt. Jeg var inde på Vejdirekto-

ratets hjemmeside for at se, hvilke cykelstiprojekter man har gang i at planlægge. Der var ét cykelstiprojekt, men det må også betyde, at Vejdirektoratet rent faktisk arbejder med cykelstier. Jeg så også, at man skriver, at det er noget, man opfatter som en opgave. Men er det ikke statens ansvar at tage initiativet – ikke ved at lave en pulje, som kommunerne kan søge fra, men ved selv at sørge for forholdene for cyklister på statens veje?

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:51

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det ville Enhedslisten jo i så fald vel selv kunne bidrage til, ved i bedre og billigere-forligskredsen at afsætte penge til, at staten 100 pct. skulle finansiere cykelstier derude. Staten er jo ikke sådan en anonym størrelse. Staten træffer beslutninger i det her Folketing, hvor et flertal af partier beslutter ting, og det flertal, som spørgerens parti er en del af, har på statens vegne besluttet, at staten skal give tilskud til delfinansiering af cykelstier, ikke til fuldstændig finansiering.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:52

Jesper Kiel (EL):

Nu bliver jeg lige nødt til næsten at repetere, hvad spørgsmålet i dag var, for jeg har ikke spurgt til, hvad ministeren synes om den cykelpulje, man ikke længere kan søge fra, fordi den er delt ud. Men vil ministeren sørge for, at der bliver afsat midler, til at man kan sikre forholdene for cyklister på statens veje og konkret sikre forholdene på den strækning, der er mellem Ollerup og Svendborg? Vil ministeren arbejde for, at der bliver afsat midler til det? For det er klart, at hvis ministeren ikke vil arbejde for det, bliver det jo rigtig svært for Svendborg Kommune eller andre at bidrage til det.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:52

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg er sikker på, at vi på et tidspunkt skal have en cykelpulje igen. Men jeg kan godt lide princippet om, at kommunerne betaler en del og staten betaler en anden del for at sikre, at der er interesse for det.

Men når det er sagt, så er spørgsmålet jo hver gang: Hvor får man mest cykelsti for pengene, og hvor er der flest cyklister, som imødekommes med en cykelsti? Og det kan godt være, at denne cykelsti, som er meget dyr, ikke er den cykelsti, som man for de penge, man har til rådighed, får mest cykelsti for flest cyklister af. Den slags overvejelser må man gøre sig. Hvis man kan hjælpe 1.000 cyklister et sted for 20 mio. kr. og et andet sted kan hjælpe færre cyklister for 40 mio. kr., er spørgsmålet, hvilket valg man skal foretage.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så vil jeg gerne have lov til at sige tak til både ministeren og hr. Jesper Kiel.

Der er ikke flere spørgsmål og dermed heller ikke flere svar i dag, og hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 14:53

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er ikke mere at foretage i dette møde, og jeg vil gerne sige tak til alle for dagens indsats i folkestyrets tjeneste.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 8. februar 2018, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 14:53).